

„Najprije u Antiohiji nazvaše učeničke hrišćanima.“

DIELA APOSTOLSKA 11:26

Antiohija

NOV/DEC 2022.

BROJ 180

**EVO, ČINIM NEŠTO NOVO;
VEĆ NASTAJE, ZAR NE OPAŽATE?**

KNJIGA PROROKA ISAJE 43:19

Antiohija nije zamena za čitanje i proučavanje Biblije, niti za molitvu i zajedništvo sa drugim vernicima, što su veoma važne stvari za naš odnos sa Gospodom, duhovni rast i napredak.

Molimo vas da imate razumevanja ukoliko pronađete greške u Antiohiji. Nismo savršeni i grešimo. Ono što nije dobro odbacite, a ono što je dobro prihvatite, primenite i prenesite drugima.

AGAPE

ANTIOHIJA SE FINANSIRA
DOBOVOLJNIM PRILOZIMA
SVOJIH ČITALACA
MOLIMO VAS DA RAZMOTRITE
DA LI POSTOJI MOGUĆNOST
DA FINANSIJSKI POMOŽNETE
ANTIOHIJU
HVALA

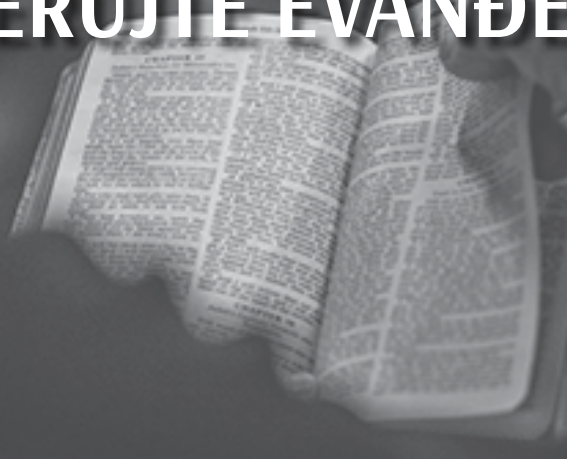
Štampanje i distribuciju ovog broja finansijski su pomogli:
Hrišćanski centar „Svetionik“ Podgorica, Crkva Božja iz Vinkovaca,
i vjernici iz Banjaluke, Srpa, Sente i Požarevca.

Izdavač : Antiohija | **Adresa** : Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž** : 1000 | **Štampa** : Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | **Hrvatska** : Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

OSTAVITE GREH I VERUJTE EVANĐELJE

Isus nikad nije propovedao lako Evanđelje, nekakav mekani i kompromisni put spasenja. Pre nego što smo bili spašeni, živeli smo da bismo ugodili sami sebi. Kada smo spašeni, mi smo ostavili svoje vlastite puteve i sada tražimo da ugodimo Bogu.

„Niko ne može dva gospodara služiti“ (Mt. 6,24 LB). „Tako dakle svaki od vas koji se ne odreće svega što ima, ne može biti moj učenik“ (Lk. 14,33 LB). „Borite se da uđete na tesna vrata, jer vam ja kažem: mnogi će tražiti da uđu i neće moći“ (Lk. 13,24 LB). Ovo poslednje bi bilo i odgovor na pitanje: „Gospode, je li malo onih koji će biti spašeni?“ (Lk. 13,23 LB).

Ni u kom slučaju nije preteška stvar za nekog da bude spasen, kada dolazi Gospodu iskrenog srca i kada je voljan da ostavi greh i sa poverenjem preda svoj život i sve svoje Gospodu. Ali pre nego neko bude spasen, potrebno je da preda čitavo srce.

Jednostavno je spasiti se, kada je neko voljan da preda sebe i sve što ima bez rezerve Gospodu i pouzda se u Gospoda za spasenje. Bez tog predanja prevareni su svi oni koji misle da pukim razumskim pristankom na određene istine Biblije mogu biti spašeni. Ljudi govore o „veri“ u Gospoda Isusa Hrista, a da se uopšte nisu pokajali od svojih greha. Samo puki razum-

ski pristanak na istine Biblije nikada nikoga nije spasio niti će. Čak i đavoli čine više od toga, oni „veruju i drhću“ (Jak. 2,19 LB), ali nisu spašeni. Isus je stavio pokajanje ispred verovanja: „... pokajte se, i verujte...“ (Mk. 1,15 LB). Nakon Njegovog uskrsnuća On još uvek zapoveda: „...i da se propoveda pokajanje... i oproštenje greha po svim narodima...“ (Lk. 24,47 LB). Pavle sledi svog Gospoda: „... javljajući i Judejima i Grcima pokajanje prema Bogu i veru u Gospoda našega Isusa Hrista“ (Dela 20,21 LB). Hrišćani se, ako sagreše, moraju pokajati. Isus, Sin Božji, Glava Crkve, govori i zapoveda pokajanje:

„Ali što imam protiv tebe to je da si napustio prvu ljubav svoju. Opomeni se dakle odakle si ispao, pokaj se, i prva dela čini. Ako li tako ne učiniš, doći ću ti uskoro, i dignuću svećnjak tvoj sa mesta njegova, ako se ne pokaješ“ (Otk. 2,4-5 LB).

PREVARENO MNOŠTVO

Da su mnogi već strašno prevareni i da će nastaviti da u tom stanju nezamislive zablude žive do samog sudnjeg dana, otkrivaju nam reči Sina Božjeg:

„Neće svaki koji mi govori: 'Gospode, Gospode!' ući u kraljevstvo nebesko, nego samo onaj koji ispunjava volju Oca moga koji je na nebesima. Mnogi će mi reći u onaj dan: 'Gospode! Gospode, nismo li mi u ime tvoje prorokovali? nismo li mi tvojim imenom zle duhove izgonili? i nismo li mi tvojim imenom čudesa mnoga činili?' Tada ću ja njima otvoreno reći: 'Nikada vas nisam znao, idite od mene vi koji nepravdu činite'“ (Mt. 7,21-23 LB).

Isus je došao da spasi svoj narod od njegovih greha (Mt. 1,21), a ne u njihovim gresima. Propovednik probuđenja, Vanke Havner (Vance Havner), je napisao: „Velika duhovna probuđenja u prošlosti su bila praćena propovedanjem protiv greha; propovedanjem o Sudu, pozivima na pokajanje, svetu žalost, priznanje i ostavljanje greha; propovedanjem za ispravljanje stvari, povratak na prva dela i povratak na Sveto pismo, molitvu, svedočenje - i sveti život.“

E. E. Šelhamer (Shelhamer) pišući o „probudjenjima Šalova (Shalowa)“ govori o snažnom upozorenju koje je neophodno u ovom vremenu kada je tako

široko rasprostranjeno pogrešno razumevanje onoga šta zaista znači spasenje. On kaže:

„Nije čudo da je Vesli (Wesley) vikao: 'Kako je to strašno kad poslanici Božji postaju posrednici đavolji i kad oni koji imaju nalog da uče ljude putu u nebo, zapravo ih uče putu u pakao.' Kad me neko pita: 'A ko to tako čini?' ja odgovaram: 'Deset hiljada pametnih i čestitih ljudi, svi oni iz bilo koje hrišćanske denominacije, koji ohrabruju ponosnog, besposlenog, strastvenog ljubitelja sveta i čoveka uživanja; odnosno, nepravedno, neljubazno, lakomisleno, bez-

brižno, nezainteresovano, beskorisno stvorenje - čoveka koji ne podnosi progonstvo za pravednu stvar, ali koji je uveren da je na putu u nebo. To su lažni proroci u najvišem smislu riječi. To su izdajice i Boga i čoveka... Oni neprestano naseljavaju kraljevstvo tame. Oni slede siromašne duše koje su uništili i pakao se pokreće iz svog dna da ih primi na njihovom dolasku.'“

UPOZORENJE SVAKOM ČOVEKU

Pavle „nije prestajao sa suzama učiti svakoga od vas

(braće)...“ (Dela 20,31 LB). On kaže: „Poznajući, dakle, strah od Gospoda, nastojimo da uveravamo ljude“ (2. Kor. 5,11 LB). Ne postoji danas dovoljno straha Gospodnjeg ni među hrišćanima, ni među grešnicima koji ne priznaju svoje grehe. Bog je istinski svet, pravedan, dobar, milostiv i ljubazan, ali On mrzi greh. Činjenica da On daje ljudskim bićima vreme da se pokaju bez ikakvog izuzetka pokazuje da najstrašnji Sud dolazi na one - sve one - koji su prezreli Njegovu milost.

Strašno je gaziti krv Sina Božjega i ne mariti za milost Svemogućeg. Nije moguće „potpuno... propovedati“ Evandjelje (Rim. 15,19) i „u potpunosti saopštiti Božju volju“ (Dela 20,27), a ne upozoriti ljude da dolazi Sud! Čak je i Feliks drhtao kad je Pavle „govorio o pravdi, o uzdržavanju i budućem suđenju“ (Dela 24,24-25 LB).

Svaki onaj koji uljulkuje hrišćane u još dublji duhovni san od onog u kome jesu, nije Hristov sledbenik. Jer Isus kaže: „Što spavate? Ustanite i molite se...“ (Lk. 22,46 LB). Isus govori svojim sledbenicima: „Čuvajte se... bdite dakle jednako, i molite se...“ (Lk. 21,34-36 LB). Ako

ne želimo imati udeo sa licemermima, gde će biti plač i škrgut zuba (Mt. 24,51), moramo voditi brigu o upozorenju našega Gospoda i paziti - bdeti, biti na nogama, biti duhovno budni i biti spremni. (Mt. 24,42-50). „Jer u koji čas ne mislite doći će Sin čovečji.“ (Mt. 24,44 LB).

Neko će možda reći da je Isus govorio ta upozorenja samo svojim učenicima u ono vreme, ali je Isus Glava Crkve (Ef. 5:23). „Crkva (je) pokorna Hristu...“ (Ef. 5,24 LB). On je naučio svoje učenike da oni uče sve narode da paze na sve što god im je On zapovedio. (Mt. 28,18-20). Isus je Posrednik Novoga zaveta (Novoga saveza) pod kojim mi sada živimo, kao što je Mojsije bio posrednik Staroga zaveta (Jev. 8,8-13; Jev. 9,11-15). Isus je rekao kad Duh Sveti dođe, da će učiniti sledeće: „I On kad dođe uveriće svet o grehu i o pravdi i o sudu.“ (Jn. 16,8 LB). Kad Duh Sveti deluje u nekoj sredini, tamo je osvedočenje o grehu.

Bog nam nije rekao da ulepšavamo i olakšavamo ljudima, čineći ih opuštenijima da bi mogli uživati i sami sebe obmanjivati. On je rekao: „Teško bezbrižnicima u Sionu...“ (Amos 6:1 LB).

Isus kaže: „Ako ko hoće za mnom ići, neka se odreče sebe i uzme svoj krst, i ide za mnom.“(Mt. 16,24 LB). Razmislite šta to znači slediti Isusa. Je li On uživao u svom životu? Da li je On sam sebe obmanjivao?

„Jer ko seje u svoju put, od puti će truljenje požnjeti, a ko seje u duh, od duha će život večni požnjeti.“ (Gal. 6:8 LB). Mnogi su ljudi danas prevareni zamišljajući da mogu dati samo razumski pristanak na biblijsku istinu, a onda otvoreno i besramno živeti u grehu i očekivati da će otići u nebo posle smrti!

„Sinko, opomeni se da si ti primio dobra svoja u životu svome, a Lazar je naprotiv zla primio. Sad se on ovde teši, a ti se mučiš.“ (Lk. 16:25 LB).

Ako se ne pokajete od svojih greha, sigurno ćete požeti što sejete! Napustimo sad život sebičnosti i greha, pokajmo se i vapimo Bogu u Isusovo ime pre nego bude prekasno za oprostjenje. Isus kaže: „I ko dolazi k meni, neću ga odbiti.“ (Jn. 6,37 LB).

W. C. Moore

**MOLIM SE DA TI U SVEMU
BUDE DOBRO,
I DA TE ZDRAVLJE SLUŽI,
KAO ŠTO JE TVOJOJ DUŠI DOBRO.**

TREĆA JOVANOVA POSLANICA 1:2

AGAPE

URADI ONO ŠTO TE BOG POZVAO DA URADIŠ

*„Ja sam tebe proslavio
na zemlji.“*

Jovan 17:4 (SSP)

Josifova braća su prezirala njegov san pa su ga zato bacila u jamu. Isusova porodica nije razumela Njegov poziv. Jednom prilikom su čak mislili da je poludeo. Ipak, kada je došao do kraja svog života na zemlji, On je mogao da kaže: „Ja sam tebe proslavio na zemlji dovršivši delo koje si mi dao da ga izvršim.“

Ako čekaš da te svi shvate i da se slože sa tobom, ti nikad nećeš uraditi ono što te Bog pozvao da uradiš. U drugoj polovini devetnaestog veka kada je Metodistička crkva imala svoj kongres jedan vođa je ustao i podelio svoju viziju za crkvu i za društvo u celini. On je svojim kolegama propovednicima rekao da veruje da će jednog dana, umesto jahanja na konju, ljudi leteti od jednog do drugog mesta. To je za mnoge u njego-

voj publici bio previše čudan koncept. Jedan čovek, biskup Rajt, je ustao i žustro protestovao: „Jeres! Letenje je rezervirano samo za anđele!“

On je u nastavku rekao da bi Bog čoveku dao krila da je imao namere da On leti. Jasno je da taj biskup nije mogao da zamisli ono što je govornik predviđao. Kada je završio svoju primedbu, on je uzeo svoja dva sina, Orvila i Vilbura, i napustio salu. Tako je – njegovi sinovi su bili čuvena braća Orvil i Vilbur Rajt. Nekoliko godina kasnije, 17. decembra, 1903. godine oni su uradili ono što je njihov otac proglasio nemogućim. Oni su izveli prvi čovekov let. Shvati sledeće: mnogim ljudima više odgovaraju udobnosti prošlosti nego rizici budućnosti. Ako ti je potrebna njihova podrška i odobravanje, nikad nećeš uraditi ono što te Bog pozvao da uradiš.

Gore navedeno izučavanje Božije Reči je intelektualna svojina UCB-Srbija, čiji je autor **Bob Gass**.

ADVENT

*Evo, Car tvoj ide k tebi,
pravedan je i spasava.
(Zaharija 9,9)*

Jednom sam stajao zamišljen pred stubom za lepljenje plakata. Bilo je na njemu šarenilo plakata: Koncert! Ples! Zimski sportovi! Sredstva za pranje! Cigarete!

Pomislilo sam da je neobično da ovde ništa ne najavljuje da je advent! Zar ljudi još nemaju antenu, kojom bi mogli da prime poruku, da cela atmosfera zove; zvona zvone i sve hrišćanske pesme pevaju: „Evo Car tvoj ide k tebi?“ Čoveka ne možeš tako lako da izbaciš iz koloseka. Car nebeskog carstva će doći!

„Pa šta?“ Ili, izraženo na drugi način: „Šta onda treba da radimo?“

Interesantno je, da naš tekst na to pitanje ne daje odgovor.

Ovde je samo napisano: „Evo, Car tvoj ide k tebi, pravedan je i spasava“. I kraj, ništa više!

Kao da je i pesnik mnogih pesama Paul Gerhert osećao nelagodnost, kada se u svojoj adventnoj pesmi pita: „Oh, kako da te primim, kako da se susretнем sa Tobom?“

Da, ovaj čovek je znao odgovor. Verujem da ga i mi znamo. Glasi: „Cara, Spasitelja treba jednostavno da primimo.“ Ovde nisu u pitanju dogme i teorije. On zaista dolazi među nas. Primimo Ga! Mnogo nam je potreban! Filozof Haman je rekao: „Čovek bi lakše mogao da živi bez glave i bez srca nego bez Isusa!“.

Nemojmo govoriti: „Pa šta?“ Već se molimo: „*Gospode! Nađi put i u moje srce. Amin.*“

Vilhelm Buš

DVANAEST PITANJA KOJA TE MOGU IZMERITI

*„Ispitajte sami sebe - da li ste u veri, proverite sami sebe...“
(2. Kor. 13:5, EČ)*

Svake godine u određeno vreme, imam naviku da radim detaljno razgledanje i inventar mog života. Ponekad, to u meni probudi neku slatku nostalgiju, jer mislim o nekim lepim vremenima i mestima. No, uglavnom nastojim da pregledam i sagledam svoj život iz sadašnje, tj. trenutne perspektive i gledam napred u ono šta bih hteo učiniti u narednih nekoliko meseci i godina.

No, ova moja navika „sagleđavanja vlastitog života“ je dobila sasvim novo značenje od kada sam postao hrišćanin, u mojim ranim tridesetim godinama. Pitanja koja sada sebi

postavljam su postala više one duhovne prirode, ali svrha je ostala ista: procenjujem sebe gde sam danas i određujem gde bi želeo da budem za nekoliko meseci ili godina.

Do ovih pitanja, koje ovde predstavljam, došao sam pre mnogo vremena iz jednog starog hrišćanskog časopisa, još iz 1944. godine. Prepisao sam ih sebi i držim to na mestu gde ih mogu uvek brzo naći. Želim ovih 12 pitanja, namenjenih za vrednovanje duhovnog života, podeliti i sa vama, jer ako meni pomažu, verujem da mogu i vama biti od koristi.

Bez obzira da li „sebe inventarišete“ dnevno, mesečno, godišnje ili s vremena na vreme, ova pitanja vam mogu pomoći da

učinite novi fokus, novo centriranje i novo definisanje vaših prioriteta u vašem duhovnom životu. Pa, krenimo...

1. Opšte gledano: Da li je moj život ugodan Bogu?

Da li Boga stavljam ispred svega i na prvo mesto, u svemu što radim? Držim li se Isusovih zapovesti datih u Mateju 22:37, Marku 12:30 i Luki 10:27? Volim li Gospoda sa svim što ja imam i svoga bližnjega? Da bi se odgovorilo na ovo pitanje tačno, važno je prvo znati i razumeti šta je to što ugađa Bogu?

2. Da li uživam u tome što sam hrišćanin?

Tu se naravno prvo postavlja pitanje: „Jesi li ti hrišćanin?“ Jesi li primio Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja, pokajao se za svoje grehe, i doneo odluku da živiš svoj život za Njega?

Moj život danas je svakako puno bolji nego „pre Hrista“, a ja se ne bih vraćao u svoje predhrišćanske dane ni za šta na svetu. Iskusio sam da je veliki užitak u poslovima Gospodnjim - kao što je molitva, proučavanje Biblije, zajedništvo sa drugim hrišćanima, odlazak u

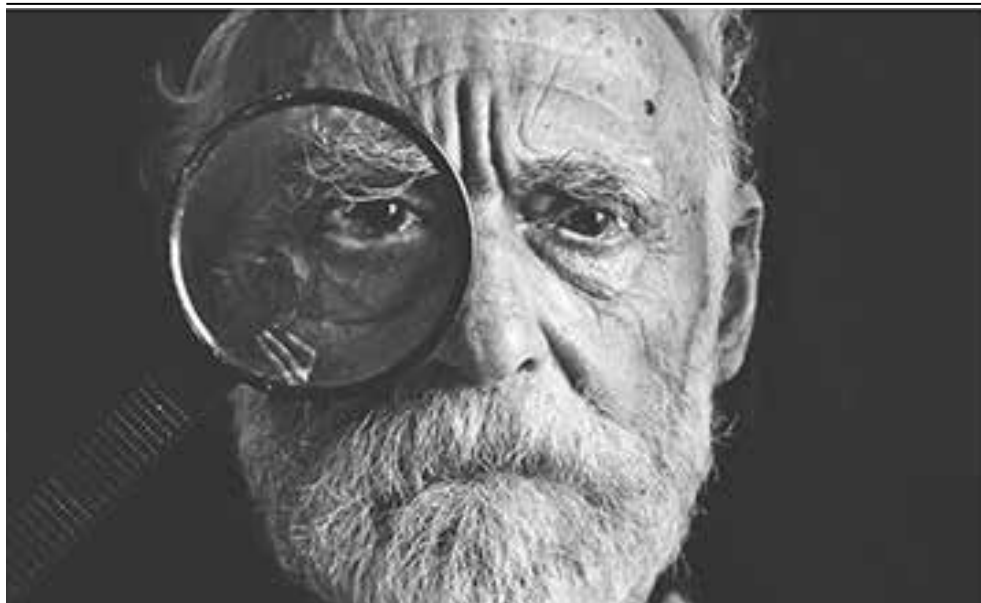
crkvu. Svakako, neke od ovih stvari zahtevaju dosta vremena i truda, za razliku od mog starog života koji je bio mnogo jednostavniji.

Mora postojati osećaj radosti da se bude hrišćanin. Radost je više od sreće, i ona se može uzdignuti iznad svake tuge. To je više od toga da se ima „lepo vreme, već nas to nosi kroz teška vremena. Zašto? Jer „radost Gospodnja je vaša snaga“ (Nem. 8:10).

3. Da li držim u sebi osećaj mržnje ili nedopadanja prema bilo kome?

Postojala je jedna stvar koju sam održao u svome srcu neko vreme, a to je ovo: voli ono šta Bog voli i mrzi ono što Bog mrzi. Bog ljubi svo Njegovo stvorenje i Njegovu decu, i to znači da i mi moramo pokušati učiniti isto.

Moramo ljubiti bližnjega svoga, a ako se pojave neslaganja ili sukobi među decom Božjom, to treba biti rešeno u ljubavi. Ne smemo sebi dozvoliti to, da mrzimo druge i da i dalje očekujemo da smo u volji Božjoj: „Ko govori da je u svetlosti, a mrzi svoga brata, još uvek je u

tami.“ (1. Jn. 2:9 EČ). Voli ono što i Bog voli.

4. Da li proučavam ili barem čitam Bibliju svaki dan?

Ne samo da se čita, mada i to je bolje nego je uopšte ne čitati, već nastojanje da se proučava Reč Božja. Da se razmišlja o pročitanoj i to primenjuje u životu.

Bog je odlučio da nam govori kroz Svoju Reč. On to koristi da nas podučava, svedoči, daje podsticaje, nadu, opominje nas i vodi nas. Pavle kaže: „Sve, naime, što je unapred napisano, napisano je nama za pouku, da strpljivošću i utehom Pisma imamo nadu“ (Rim. 15:4 EČ). Da li čezneš da znaš, poznaješ i u-

roniš u dubine Reči Božje? Imaš li unutrašnju glad za njom?

5. Koliko vremena provodim u molitvi?

Uopšte, molite li se? Ili samo u hitnim situacijama? Ja ovde govorim o ličnoj, intimnoj i svakodnevnoj molitvi, a ne o molitvi sa nekim, u crkvi ili grupi. U Mateju 6:6 Isus nam govori: „A ti kada se moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata svoja i pomoli se Ocu svome u tajnosti; i Otac tvoj koji gleda u tajnosti ispuniće ti.“

Nemojte pokušavati prevariti Boga u vezi vašeg molitvenog života. On želi imati sa vama svakodnevno zajedništvo kroz molitvu. Ako je Gospod Isus za

sebe uzimao svakodnevno vreme za molitvu, onda koliko više to trebam ja i ti?

6. Kada sam poslednji put dobio odgovor na moju molitvu?

Naravno, da bi odgovorili na ovo, moramo prvenstveno biti oni koji se mole, i to oni koji se mole ozbiljno i specifično. Možete ukazati na posebne događaje koji su bili direktan odgovor na vašu molitvu?

Moja devetnaestogodišnja ćerka je nedavno slupala svoj auto na putu u srednju školu. No, ja sam u tome video da je Bog odgovorio na moje molitve upravo tada, jer je ona iz te saobraćajne nesreće izašla bez i jedne ogrebotine. Molio sam Gospoda, svakoga dana, da On stavi svoje ruke oko nje i da je On „zakrili“. Takođe, to isto molim i za mog sina; molim da ih

Gospod sa svojom vojskom anđela oboje zaštititi. U mom umu uopšte nemam sumnje da je Bog odgovorio na ove moje molitve.

Biblija je prepuna incidenata koji su se desili kao Božji odgovor na molitve. Možda vaš odgovor neće biti takav da odmah dobije vodu iz stene (2. Moj. 15:25) ili da dobijte dete kad već imate devedeset godina (1. Moj. 17:7), ali mi moramo da molimo, za naše dobro i radi našeg blagoslova.

7. Molim li redovno za nečije spasenje?

Da li imate naviku da vodite molitveni dnevnik, da tu upisujete imena onih za čije se spasenje molite? Uopšte, molite li se konstantno (po imenu) za određene osobe koje želite da uđu u spasenje?

Bog čuje molitvu svoje dece i On odgovara na nju. Molitva za nečije spasenje je molitva koja je 100% po Božjoj volji, jer Bog „želi da svi ljudi budu spaseni i da dođu do poznanja istine.“ (1. Tim. 2:4). Dakle, Bog to želi a koliko to isto želimo i mi? To je pravo pitanje.

Bog je taj koji privlači ljude k sebi, baš kao što je to učinio i sa vama i sa mnogim (Jn. 6:44). Poput Hrista koji posreduje za nas (Jn. 17:20), ako smo Hristovi, i mi moramo pokazati barem približno posredovanje za druge. Ako u sebi imamo Hristovog Duha? Ja verujem da je moje spasenje postalo moguće samo zbog molitve nekih vernika koji su molili za mene.

8. Kada sam poslednji put podelio Jevanđelje sa nekom izgubljenom dušom?

Moramo razumeti da vi i ja ne možemo spasiti svakoga, tačnije nikoga, ali možemo im pomoći da vide Onoga koji to može. Isusovo Veliko poslanje koje je dato u Mateju 28:18-20, poziva nas da idemo u svet i govorimo ljudima o Spasitelju. Zašto to onda ne činimo planski i predano? Rimljanima 1:16 kaže da ne bi trebalo da se stidimo Jevan-

đelja, jer ono je sila Božija na spasenje svakome ko veruje.

Postoji li neko i da za njega ne želite da se spasi? Ima li neko kome rado želite da provede večnost u paklu nego u prisutnosti Gospodnjoj? Ako kažete „ne“ na ova pitanja, onda morate da kažete „da“ za propovedanje Radosne vesti. Ako tvrdimo da se ne stidimo Jevanđelja, onda moramo biti spremni da ga ljudima i kažemo, da idemo podelimo sa nespasenima Radosnu vest.

9. Kako moj život izgleda onima koji nisu hrišćani?

Da li vi „samo pričate ili i radite“? Da li oni koji nisu hrišćani primećuju da ste drugačiji? Ovo je važno, jer ako vi niste drugačiji, ako nema vidljivih promena u vašem životu, ako vi ne živite sa drugačijim prioritetima, pa zašto bi onda neko želeo da sluša šta mu govorite, a kamoli da bude poput vas?

Vaš život mora biti odraz Isusa Hrista, koji sada prebiva u vama: „Prema tome, ako je ko u Hristu - novo je stvorenje; staro je prošlo, vidi, postalo je novo.“ (2. Kor. 5:17 EČ). Ako tvrde da ste „novo stvorenje“ u Hristu i Duh Sveti prebiva u vama,

onda mora postojati vidljiva promena. Staro je otišlo a novo je došlo. Setite se da vas ljudi vas gledaju, pažljivo posmatraju, i da vi možete biti „jedini I-sus“ kojeg će ikad videti i doživeti Ga (2. Kor. 3:1-3).

10. Ima li nešto što ja ne mogu ili neću odbaciti radi Hrista?

Postoji li životni stil, navike, odnosi, rad, greh ili bilo kakav materijalni posed, kojeg se vi ne želite odreći da bi ste ušli u bliži odnos sa Bogom? Šta je za vas vrednije od vašeg odnosa s Hristom?

Da li ste poput bogatog mladića, u Luki 18:18-25, koji nije mogao prihvatiti život bez svojih materijalnih dobara, čak i ako to znači da će da živi bez Hrista? Ima li nešto u vašem životu da vas razdvaja, ili graditi zid između vas i Gospoda? Šta god to bilo - novac, slava, položaj, posao ili nešto drugo - sve te stvari su samo privremene i u odnosu na večnost to nema nikakve stvarne vrednosti.

11. Koje su moje najveće slabosti i gde sam sklon praviti najveće greške?

Da li smo poštteni i iskreni da priznamo svoje mane i greške?

Ili ih pokušavamo racionalizovati i tako opravdati? Naše slabosti nisu zle ako smo ih spremni priznati i okrenuti se Bogu da bi od Njega tražili silu za njihovo prevladavanje. Gospod je rekao Pavlu: „... dosta ti je moja blagodat; jer sila nalazi svoje ispunjenje u slabosti. Stoga ću se najradije hvaliti svojim slabostima, da se Hristova sila nastani u meni. Zato mi se sviđaju slabosti, zlostavljanja, nevolje, gonjenja, pritešnosti Hrista radi; jer kad sam slab, onda sam silan.“ (2. Kor. 12:9-10 EČ)

Pavlov odgovor bi trebao biti i naš: „Kad' sam slab, onda sam jak“. On takođe piše: „Ne kao da smo sami od sebe kadri da o nečemu rasuđujemo - kao sami od sebe, nego je naša sposobnost od Boga“ (2. Kor. 3:5 EČ).

12. Da li stavljam išta ispred svojih hrišćanskih dužnosti?

Koje su obaveze hrišćanina? Tvoj spisak može biti drugačiji od mogeg, ali svaki bi trebalo da sadrži: da ljubim najpre Boga, da budem poslušan Bogu i da budem poslušan zakonima zemlje u kojoj živim (Rim. 13:1-7), da izvršavam svoju obavezu prema mom bračnom drugu,

roditeljima i deci, i prema poslodavcu ili zaposlenom. Na sve ovo nas upućuje Reč Božja, ona detaljno nabraja dužnosti koje se očekuju od jednog hrišćanina.

Dalje, važno je istaći, da ja kao hrišćanin imamo dužnost prema onima koji ispovedaju istu veru u Gospoda zajedno sa mnom - dužnost mi je da prema njima pokažem ljubav, ne samo rečima već i delima, prema mojoj braći i sestrama u Hristu. Zahtev da hrišćani pomažu jedni drugima, čini da oni jedni prema drugima budu odgovorni. Tako, postoji li nešto što me sprečava da ispunim svoje hrišćanske dužnosti prema drugima? Da li za mene postoji nešto preče od toga?

* * *

Možda vaš spisak pitanja izgleda malo drugačije od ovog mog.

Svakako on mora da bude više odgovarajući za vaš duhovni život, jer nismo svi mi isti i nemamo svi iste slabosti. No, dobro je za svakoga od nas da imamo ovakav „spisak mereanja“ pomoću kojega ćemo odmeriti naše trenutni hodi sa Gospodom, i upotrebiti ga s vremena na vreme na sebi.

Periodično, uzmite sebi vremena i povuci se u osamu, i otvoreno pred Bogom razmišljajte o svome duhovnom životu. Učinite pokajanje ako treba i za šta treba, a zatim nastavite sa obnovljenom dinamikom da živite i služite Bogu verno i poslušno.

„Jer je vreme da sud počne od kuće Božije; ako pak prvo od nas počinje, kakav će biti kraj onih koji su neposlušni Božijem evanđelju?“ (1. Pet. 4:17 EČ).

Mike Irvin

PINGVINI

Kada temperatura padne na minus 30 stepeni, a vjetar duva brzinom do 40 metara u sekundi, pingvini se okupljaju u krug i zbijaju jedni do drugih. Stoje leđima okrenuti vjetru, štiteći jedni druge. Povremeno se najudaljeniji pingvini kreću unutar kruga, a oni koji su bili unutra ih mijenjaju.

Ovakav poredak daje svakom pingvinu priliku da se zagrije. I samo zahvaljujući brizi koju posvećuju jedni prema drugima, mogu preživjeti surovu klimu i pobijediti hladnoću.

Pingvini znaju koliko je ovo značajno da svima njima bude dobro. Ljudi počinju da zaboravljaju na ovo...

MOJ ŽIVOT - ŽIVA ŽRTVA

Žrtva je jedna od mera koje Bog neprestano koristi kada vrednuje naš život. Merite svoj život žrtvom, ali budite oprezni kako merite žrtvu drugih. Žrtva počinje u nevidljivom području srca, gde ne može videti niko drugi osim Boga. Istina, ona se pokazuje u mnogim aspektima našega života, ali je ona isto tako stvar koja se može veoma lako pogrešno prosuditi. Najdublje žrtve često nisu u onim stvarima koje su vidljive ljudskom oku. Merite svoju vlastitu žrtvu, ali pustite Bogu da meri žrtvu drugih ljudi.

Pavle zahteva da život žrtve bude deo našeg duhovnog načina života. Njegova je slika žrtve verovatno glasnije govorila Jevrejima njegovog vremena nego što to govori nama danas. Svaki je Jevrejin prisustvovao

prinošenju žrtve u hramu i znao je da to znači smrt za životinju koja je bila potpuno posvećena toj svrsi - da bude prineta kao žrtva.

A sada mi moramo prineti naša telesa (svakako, to uključuje čitavog našeg čoveka) kao živu žrtvu. I mi moramo biti potpuno predani Bogu, živeći samo za Njega, kao što je žrtvena životinja bila predana smrti. Razlika je u tome što mi dobrovoljno prinosimo sami sebe, dok su se životinje prinosile u ime drugih.

„Molim vas stoga, braćo, milosti Božije radi, da svoja telesa prinesete na živu, svetu, bogougodnu žrtvu, da to bude vaša umna služba Bogu.“ (Rim. 12:1 EČ).

Pogledajte bogatstvo značenja ovoga stiha:

1. Vi ste dužnik Bogu za Njegovo milosrđe kojim vam je pribavio spasenje po cenu smrti Isusa Hrista, Njegovog Sina. Vi ste dužnik za mnoštvo kasnijih milosrđa. U svjetlu ovog ogromnog duga vidite da je potrebno da učinite potpuno predanje Bogu - predanje koje je žrtva, predanje bez obzira na cenu.

2. Vaše predanje mora biti dobrovoljno. Dobrovoljno se prinesite Bogu zbog svega onoga što je On po Hristu za vas učinio.

3. Vaše predanje mora biti motivisano ljubavlju radi Božjeg milosrđa. Ljubav se raduje u žrtvovanju ljubljenom.

4. Vaše predanje treba biti poput goruće žrtve, sveto i potpuno - sasvim posvećeno Bogu, bezrezervno predano bez obzira na cenu. Bogu ne dugujete ništa manje od svega što imate, što je vaše.

5. Vaše predanje života u dubljem smislu reči vaše je duhovno bogoštovlje. Reč „duhovno“ može se prevesti i kao „razumno“ a u sebi ima ponešto od oba značenja. Razum ne može umanjiti činjenicu da je Hrist dao sebe za vas. Bogoštovlje je ljubiti Boga toliko da učinite

jedno takvo potpuno predanje, vas samih i svega vašega.

6. Reč „prineti“ ili „žrtvovati“ na grčkom je u aoristu. Gramatički to znači da je to odlučan i trenutni čin sa trajnim rezultatom. To nije neko naše neodlučno posvećenje, već jedan čin koji ima namernu neopozivost i koji određuje naš duhovni način života od tada nadalje. Ne prinosite se neprestano, već živite u stavu neprestanog predanja, spremni učiniti ličnu žrtvu kad god vas Duh Sveti do toga dovede. To je pozitivno, dinamično predanje.

Taj stav potpunog žrtvenog predanja ima praktičnu primenu na mnogo načina. On može značiti vaše predanje u službu: žrtvovanje porodice, vremena ili novca. To je stav samoodricanja. To znači, uzeti svoj krst. Isus je rekao: „Ako ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne samoga sebe i uzme svoj krst svaki dan, pa neka ide za mnom“ (Lk. 9:23 EČ).

Samoodricanje je druga reč za žrtvu i deo je učenja svakog hrišćanina. Učenik mora biti spreman slediti Učitelja šta god ga to koštalo. Uzeti krst je u vreme Novoga zaveta značilo samo jedno; krst je bio sredstvo

pogubljenja, a osoba koja je trebala biti pogubljena na njemu, morala ga je sama nositi. To nije bio neki romantičan simbol. Uzeti svoj krst značilo je da vas vode na pogubljenje.

Dakle, Isus je rekao: „Biti moj učenik znači biti voljan umreti za mene.“ Isto tako morate znati da se krst na vas ne stavlja. Sami ga morate dobrovoljno uzeti. To se ne odnosi na bolest. Vi ne izabirete da budete bolesni. Niti se odnosi na nešto na šta ste prisiljeni. Vi sami morate izabrati da ćete se pognuti, dobrovoljno uzeti svoj krst i svakoga dana slediti Isusa - makar to za vas značilo veliku ličnu cenu, pa čak i sam vaš život.

Danas većina hrišćana ima vrlo jeftino razumevanje šta to znači biti „Hristov učenik“ tj. „hrišćanin“. Danas prosečan stil života jednog hrišćanina ne košta gotovo ništa. Isus želi sledbenike koji su voljni dobrovoljno platiti cenu, koji su voljni trpeti za Njega ako je potrebno. To je sveto predanje kojim On želi da se okarakteriše vaš duhovni način života.

Merite svoj život svojom spremnošću da se za Isusa odričete sami sebe. Budite budni na povoljne prilike da poslušate Boga i proslavite Ga, čak iako vas to skupo košta. Merite svoj život svojim dnevnim predanjem ljubavi, bez obzira na ce-

nu. Merite svoju ljubav za Isusa svojom spremnošću da trpите za Njega ako vas Duh tako vodi, jer je Božjoj slavi to potrebno.

Merite svoj život brojnim prilikama kad namerno niste izabrali krst za koji ste osposobljeni da ga nosite za Isusa. Merite svoj život svojim stavom budnosti za povoljne prilike da se žrtvujete za Isusa.

Žrtva može, ali i ne mora uključivati novac i materijalne stvari. Vaše novčano predanje je važno za Hrista. On vodi brigu o vašem davanju. Kada je bio u Jerusalmu, gledao je ljude koji su davali prilog Bogu (Mk. 12:41). On je učio da se deseti-na mora davati, ali da mora biti u duhu žrtvovanja i sa životom pravednosti, (Mt. 23:23).

Merite svoj život samoodricanjem luksuznih stvari i udobnosti da bi ste mogli više dati za širenje Hristovog carstva. To je područje u kome morate biti vrlo pažljivi u svojim prosudivanjima. Što je luksuz za mene, može biti potreba za vas gde vi živite ili radite. Što je luksuz za bogatu osobu, može biti nužna potreba za bolesnu ili slabu. O-

no što je luksuz za roditelja, može biti potreba za dete. Nemojte pokušavati da merite samoodricanje drugih. Merite svoje vlastito.

Sledeći put kada zaželите da potrošite novac na svoju odeću ili na nešto u svom domu, tražite od Boga da vam pokaže ima li On možda drugačiji predlog za vas. U Bibliji je jednostavnost uvek u vezi sa pobožnošću. Mnoge stvari možda nisu grešne, ali mogu biti smetnja duhu žrtvovanja. Čistoća, urednost i jednostavnost snaže naše svedočanstvo za Boga. Postoji li nešto što se odnosi na vašu odeću, navike, zabavu, na vaš dom, o čemu bi vam Bog želeo nešto šapnuti? Ne budite previše sigurni dok ga ne upitate. Merite svoj život svojim žrtvenim načinom života...

Merite svoj život žrtvenim korišćenjem vremena. Ništa se tako uzalud ne troši kao vreme. Gde se nalazi vaše srce, to se može izmeriti stvarima za koje nalazite vremena. Većina ljudi nalazi vreme za ono šta zapravo želi. Ako stvarno želite moliti, manje vremena trošite na le-

žerne razgovore ili propustite obrok i koristite to vreme za molitvu; ustanite ranije ili žrtvujte vreme od nečeg drugog.

Želite li stvarno proučavati Reč Božju, manje vremena čitajte novine ili izostavite nešto drugo. Jeste li voljni žrtvovati vreme i pročitati pet poglavlja dnevno da bi ste pročitati čitavu Bibliju od Knjige Postanja do Otkrivenja svake godine? Ono što uistinu rado činite, nećete smatrati žrtvom u pronalaženju vremena.

Meriti možete i mnoge druge oblike žrtve za Isusa. Možda je potrebno da žrtvujete prijateljstvo nekih ljudi da bi ste se pokorili pozivu Božjem. Žrtvovati možete zajedništvo sa vašom porodicom da negde daleko radite za Boga. Žrtvovati možete odmor da nekome svedočite ili da ranije ustanete i da molite za svoju crkvu. Žrtvovati možete i nečiju naklonost upozoravajući na greh.

Zauzimajući stav koji je ispravan u Božjim očima, žrtvovati možete i svoje prilike napredovanja. Žrtvovati možete i svoje vlastite planove da biste vršili volju Božju. Žrtvovati možete veliku platu ostajući verni pozi-

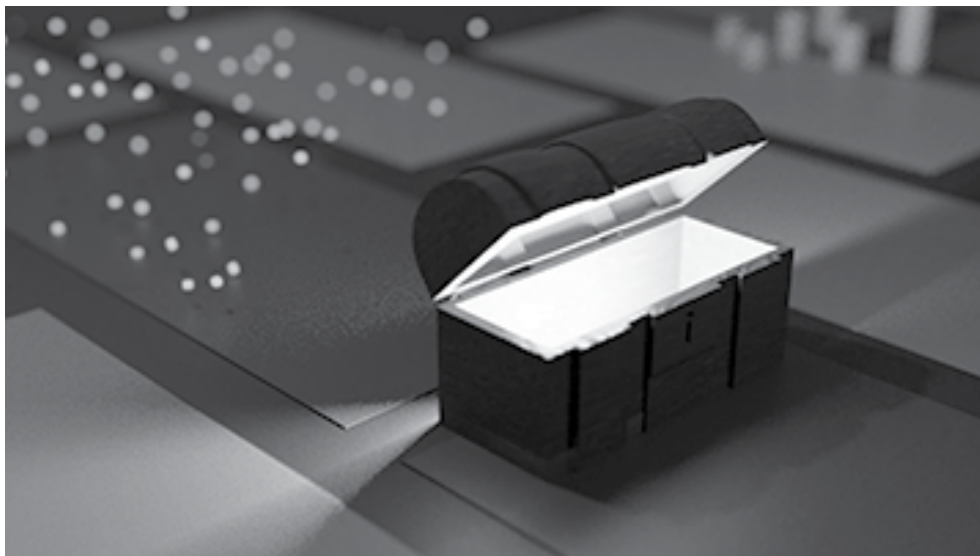
vu Božjem. Žrtvovati možete vreme za odmor ili hobi da bi ste stavili Hrista i Njegovo carstvo na prvo mesto. Svaki izbor sa sobom nosi priliku za žrtvu, a izbor koji vi učinite, služiće kao mera za vaš život.

Merite svoj život time koliko se neprestano odričete sami sebe da bi ste ugodili Bogu. Merite svoj život time kako potpuno predajete svoju volju da biste činili volju Božju. Merite svoj život koliko radosno se odričete sebe kada činite žrtve. Je li žrtva karakteristika vašeg načina života? Je li vaše predanje volji Božjoj uobičajena stvar? Je li stavljanje Božjih interesa ispred vaših vlastitih i Božje volje umesto vaše vlastite neprestano vaš izbor, tako da je čitav vaš život živa žrtva Bogu? To je merilo vašega života koji je dragocen u očima Božjim.

Merite svoj život ne onim koliko ste dobili, već onim koliko ste dali. Merite svoj život prema tome koliko žrtvujete stavlajući carstvo Hristovo na prvo mesto (Mt. 6:3). Merite svoj život radošću kojom se odričete sami sebe za Isusa. Merite svoj život dobrovoljnim žrtvama.

Wesley L. Duewel

BOŽJE NASLEDSTVO

„Zato i ja čuvši za vašu veru koju imate u Gospodu Isusu i za vašu ljubav prema svima svetima, neprestano zahvaljujem za vas, spominjući vas u svojim molitvama, da Bog Gospoda našega Isusa Hrista, Otac slave, dade vama duha mudrosti i otkrivenja - da ga poznate, prosvećene oči vašeg srca - da znate kakva je nada na koju vas je pozvao, kakvo je bogatstvo njegovog slavnog nasledstva među svetima, i kako je prevelika njegova sila prema nama koji verujemo - shodno delotvornosti njegove silne moći, čije je dejstvo pokazao na Hristu kada ga je vaskrsao iz mrtvih...“ (Ef. 1,15-20 EČ)

Pavlove molitve su uvek vrlo značajne i dalekosežne. One uvek zahvataju samu suštinu problema.

Pavle ovde moli prvenstveno za tri divne stvari. On kaže: „da znate...“ Znači šta? (1) Koliku (nam) nadu pruža njegov poziv, (2) koliko bogatstvo slave krije njegovo nasledstvo među svetima, i (3) koliko je u nama koji verujemo izvanredno velika njegova snaga. Ove tri stvari su sažetak onoga što Gospod želi da shvatimo i šta On očekuje od nas kao pojedinca i crkve.

Prva i treća od ovih stvari su vrlo uzbuđljive i vrlo značajne.

Međutim, hteo bih se usredsrediti na onu srednju: „bogatstvo njegovog slavnog nasljedstva među svetima“. Ovo je na neki način vrlo neobičan izraz, jer govori da Bog ima nasljedstvo, da Bog ima nešto da dobije čime bi se obogatio. Našim ušima to može zvučati čudno budući da On sve poseduje!

Pa kako onda On može imati nasljedstvo? I tako je sve Njegovo. A ipak, Božja Reč, kroz Pavla, sadrži ovu misao. To je prvo što je ovde neobično.

Drugo je to što smo to nasljedstvo mi koji smo u Hristu, i ovo je još više iznenađujuće, jer nismo naviknuti da ovako visoko razmišljamo o sebi. Najčešće u sebi ne vidimo mnogo toga dobrog a što bi Boga usrećilo. Kako je Bog uopšte mogao u nama pronaći nešto što bi moglo povećati bogatstvo Njegovog bića? Pa, On ima sve!

Međutim, tekst kaže upravo to. Bog želi da shvatimo ovu istinu - da mi kao Njegov narod na neki način možemo doprineti punini Onoga koji ispunjava celi svemir. Ovo je nešto od čega se čoveku zavrti u glavi! Onaj koji ispunjava sve nekako postaje puniji i još bogatiji zbog

nas. Da, to je paradoks ali Gospodu izgleda da ne smetaju paradoksi. Usput govoreći, neki tumači zaobilaze ovu istinu, ublažavaju je ili obrađuju. Njihovo nastojanje ipak nije valjano, jer se misao ponavlja i potvrđuje na kraju poglavlja (Ef. 1,22-23).

Pavle tu govori o Isusu kao o „glavi crkve“ a crkvi govori da je ona „punina onoga koji ispunjava sve u svima“. Zapanjujuća tvrdnja! Začuđujuće je to da mi nekako možemo pridodati slavi Onoga koji je sve stvorio, ko sve ima, koji je punina punine.

Ali kako Bogu omogućiti da uživa u svome nasljedstvu? Trebamo dozvoliti Gospodu da uživa, da unovči nasljedstvo koje je Njegovo i koje se nalazi u svetima. On to želi. Božja Reč, a posebno ova knjiga Efescima, stvarno sadrži „Uputstvo o unovčavanju nasljedstva“, te Mu možemo dati ono što Mu s pravom pripada - Njegovo nasljedstvo među svetima.

Možemo spoznati i ispuniti sve što Bog ima na umu ako shvatimo ova tri izraza: nada Njegovog poziva, bogatstvo slave Njegove baštine i veličina Njegove snage.

NADA

Prvo, kakva je to nada na koju nas je pozvao?

Nada Njegovog poziva tiče se onoga što treba da jesmo u Gospodu, a ne delovanje i programi; jednostavno ono što mi treba da jesmo. Na primer, reč „crkva“ bi se s grčkog trebala prevesti doslovno „oni koji su pozvani“. Mi smo pozvani da pripadamo Bogu. Kao što kaže Petar u svojoj prvoj poslanici, mi treba da smo „narod koji pripada Bogu“. Jedan stari prevod to drukčije prevodi, tamo stoji da moramo biti Božji „poseban narod“. To svakako ne znači „čudan“. To znači da treba biti narod za koji će svi nedvosmisleno potvrditi da pripada Bogu.

Drugo, mi treba da smo „ispunjeni do sve ponoći Božije“ (Ef. 3,19). Kakva želja, kakvo stanje! Na temelju toga vidimo da bi trebalo da budemo oni koji primaju i oni koji daju dalje. Savremeni radio primopredajnik je prikladno poređenje. On prima i prenosi. Isto tako i mi treba da neprekidno primamo dodire Božje milosti i da ih šaljemo dalje. Moramo biti obnovljeni u Njegovu sliku a zatim odražava-

ti Njegov lik pred drugima. To je nada našeg poziva.

Tako izgleda život ispunjen nadom. Suština toga je „Hrist u vama“, i to je pouzdano očekivanje Gospoda, te posedovanje i odslikavanje slave Gospodnjeg karaktera. To je ono što primamo i širimmo dalje. Bog čezne da ispuni ovu nadu u nama iz dana u dan, ne samo u večnosti nego i u vremenu, sada i ovde.

BOGATSTVO

Kad biste imali nasledstvo, šta biste najviše voleli da ono bude? Bog kaže da ima nasledstvo. Šta On želi da to bude? Šta mi stvarno možemo dati Bogu? Šta Mu možemo ponuditi i šta bi to pridodalo Njegovoj punini? Rekli bi da ne postoji ništa takvo.

No, ipak nešto postoji. Jeste li ikada razmislili o činjenici da je čovečje srce jedino mesto u celom svemiru iz kojeg je Boga moguće isključiti? Izbaciti napolje (Otk. 3,20). Bog nam je dao jedinstvenu slobodu da Mu kažemo: „Ne“ i odbijemo Ga. Svakako, snosićemo posledice svoga izbora i možda nam se to neće dopasti; jer nam one mogu doneti „pakao“ već ovde na

Zemlji, a kasnije i u večnosti. Bilo kako bilo, Bog nekako (očito zato što nas ljubi) ne želi zaobići našu volju i manipulirati sa nama, već traži naš pristanak u vezi sa svim. On traži naš pristanak i saradnju. I baš tu je prostor gde Mu mi možemo dati Njegovo nasleđstvo - ili Mu ga uskratiti.

Što se mene tiče, ja Mu želim dati sve. Ništa Mu ne želim uskratiti. Ono što je učinio za mene i u meni je tako veliko da jednostavno nemam reči da Mu se u bilo čemu suprotstavim. Stoga jednostavno želim slediti Njegov plan. Nadam se da je to i vaša želja.

Pogledajte treće poglavlje Efescima i pročitajte opis Njegovih veličanstvenih nauma. Pavle kaže da mu je dana posebna milost: „Meni, najmanjem od svih svetih, dana je ova blagodati - da mnogobošcima kao radosnu vest objavim neistražljivo bogatstvo Hristovo, i da svima rasvetlim u čemu se sastoji taj-

na koja je od večnosti bila skrivena u Bogu, tvorcu svega, da bi se sada poglavarstvima i vlastima na nebesima posredstvom Crkve obznanila mnogorazlična mudrost Božija.“ (Ef. 3,8-10 EČ)

„Da bi se sada poglavarstvima i vlastima na nebesima posredstvom Crkve obznanila mnogorazlična mudrost Božija“. Razumete li šta to znači? To znači da Bog želi da ljudi i anđeli shvate mnogovrsnu Božju mudrost kroz crkvu koja smo vi i ja. To je zapanjujuće. Jedan propovednik je na temelju ovog odeljka crkvu nazvao „Božjim fakultetom za anđele“. Naziv je sasvim prikladan budući da i u Svetom pismu čitamo da anđeli uče o Bogu gledajući na ono šta Bog čini u vama i u meni - u crkvi.

Šta mogu anđeli videti ili naučiti? To se često pitam. Kakve lekcije mi dajemo? Zna li šta saznaju o nama i o Bogu? To možemo saznati u Efescima: „I vas koji ste bili mrtvi zbog prestupa i greha svojih, u kojima

ste nekad živeli po duhu ovoga sveta, po vladaru vazdušnih sila, duh koji (i) sad radi u sinovima nepokornosti.“ (Ef. 2,1-2 DS). Dakle, Bog je s nama počeo kao sa materijalom prilično lošeg kvaliteta, a na kraju će od nas učini nešto što će biti na slavu Njegovu imena.

SILA

Tako dolazimo do zaključne istine:

„... i kako je prevelika njegova sila prema nama koji verujemo - shodno delotvornosti njegove silne moći, čije je dejstvo pokazao na Hristu kada ga je vaskrsao iz mrtvih i posadio sebi s desne strane na nebesima, iznad svakog poglavarstva, i vlasti, i sile, i gospodstva, i nad svakim imenom koje se naziva ne samo na ovom svetu nego i u budućem. I sve je pokorio pod njegove noge, a njega je dao Crkvi za glavu više svega; ona je njegovo telo, punoća onoga koji sve ispunjava u svemu“ (Ef. 1,19-23 EČ)

Uočite dve stvari ovde, u Hristu; imamo silu uskrsnuća, silu koja je podigla Hrista iz mrtvih. Međutim, iza sile uskrsnuća, nalazi se vrhovni autoritet. Ne

postoji niko čiji bi autoritet bio veći od autoriteta Gospoda Isusa Hrista. Pavle ovde jednostavno ponavlja Isusove reči iz Mateja 28,18: „Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.“ Ime Isus je najuzvišenije ime zato što je On najuzvišenija osoba koja postoji u svemiru. On poseduje silu uskrsnuća. Njegov autoritet je temelj naše nade. Isus živi i On je Gospod. On nas je pozvao, On nas je učinio svojim nasledstvom, a zatim nam podario svoju silu. To je učinio svojom prisutnošću u nama, da bismo mogli biti u Njegovoj punini, da bismo Mu mogli uzvratiti onim za čim čezne Njegovo srce, te tako ispuniti Njegov predivan plan za nas.

Na kraju ove molitve Pavle izriče blagoslov kao krunu svega: „A Onome, koji po svojoj sili koja radi u nama, mnogo više može učiniti nego sve što ištemo ili mislimo, njemu slava u crkvi i u Hristu Isusu u sva vremena, od večnosti do večnosti! Amin“ (Ef. 3,20-21).

Nećemo li Mu dozvoliti da uživa u svojoj baštini koja je u Njegovim svetima? U našoj je moći da Mu je damo ili da Mu je uskratimo.

Robert W. Smith

ŠTA DA URADIM KADA MI SE RASPADA BRAK?

Filip i Emilija nisu došli na savetovanje zato što su hteli spasiti svoj brak. Oni su već bili odlučili da se rastanu. No, kao hrišćani su znali da to nije u redu, jer nisu imali za to biblijsku osnovu. Nije bilo ni preljuba, napuštanja, niti zlostavljanja - samo neizreciva napetost. Došli su na savetovanje ne bi li uverili i sebe i starešinu crkve kako njihov slučaj zasluži da bude izuzetak prema Božjoj reči (Mt. 5,32).

„Evo vidite“, rekla je Emilija, „ništa nije ostalo u našem braku. Ne osećam ništa za Filipa niti on za mene. Nemamo na čemu graditi.“ „Tako je“, potvrdio je Filip. „Ništa nije ostalo.“

Čekali su moj odgovor. U dubini su znali da Bog rastavu ne prihvata (Mal. 2,16), ali su od

mene čekali reč koja će umiriti njihovu savest. Hteli su da kažem: „Ako je ljubav zaista nestala, onda vam ništa ne preostaje osim rastave.“ No, odgovorio sam ovako:

„Žao mi je što čujem o vašim poteškoćama i o stanju u kojem se nalazite. Pošto je vaš brak postao gorak i pošto su svi vaši pokušaji da ga zasladite ostali bez uspeha, pomoć vam je zaista potrebna. Kažete da nema više ljubavi. To je vrlo ozbiljno. Ako ne volite jedno drugo, preostaje vam samo jedno rešenje, (tu su čekali reč o rastavi), a to je da naučite voleti.

„Naučiti voleti?“ - odgovorili su gotovo istovremeno.

„Šta to znači?“ - pitao je Filip kada je došao k sebi. „Kako se to može naučiti?“

„Osećanja se ne mogu stvarati ni iz čega“, tvrdila je Emilija.

LJUBAV NIJE SAMO OSEĆANJE

Rekao sam: „Nisam govorio o osećanjima. Govorio sam o ljubavi. Ljubav i osećanja ljubavi nisu jedno te isto, iako savremeni filmovi i časopisi to propagiraju. Ljubav nije prvenstveno osećanje. Ljubav je odlučnost i ustrajnost u tome da činim dobro drugoj osobi zato što to Bog od mene traži. Ljubav počinje od želje da ugodim Bogu. Ljubav prema drugome znači spremnost da mu dam sve što imam, ako mu to treba.

Tamo gde postoji prava ljubav, osećanje ljubavi se brzo stvara. Bog u celoj Bibliji zapoveda ljubav. No, osećanja ne podležu naređivanju, tj. ne stvaraju se tako. Ne možemo ih otvoriti i zatvoriti kao slavinu. Da je ljubav prvenstveno osećanje, Bog je ne bi od nas mogao zahtevati.

Evo, Filipe, šta kaže Bog: 'Muževi, ljubite svoje žene kao što je i Hrist ljubio Crkvu i sam sebe predao za nju.' (Ef. 5,25) Ne zaboravi, Hrist je umro na krstu za Crkvu.“

„Ako to znači da tako moram voleti Emiliju, onda zaboravi na

to! Nikada to ne bih mogao,“ odvratio je Filip.

„Ne smemo ovo zaboraviti, jer to Bog zapoveda. Svakako moramo početi učiti na mnogo nižem nivou, ali učiti moramo. Bog to zahteva, da u tome rastemo i usavršavamo se. To nam je ujedno i nada. Ako to On od nas traži, onda će nam On omogućiti da to i ostvarimo.“

BOŽJI IZLAZ

„Ako zaista želite izići iz ove nevolje, postoji siguran put. Razvod vam nije rešenje. On vodi u sve veće nevolje. Ne možeš ići protiv Božje volje i očekivati da stvari idu glatko u životu. Blagoslov nam ne dolazi kad ga tražimo. On se javlja kao rezultat poslušnosti Božjoj volji.

Ako iznad svega želite ugoditi Bogu, ako se pokajete što ste uopšte pomislili na razvod, obećavam vam da ćete uskoro imati skladan brak.

No, moram vas upozoriti na to da Bog želi ozbiljnost i delovanje. Zahteva od vas promene, a te promene vam često neće biti lake. Moraćete raditi ono što Bog od vas traži i onda kada sva vaša osećanja govore protiv toga.“

LJUBAV JE DAVANJE

„Ljubav nije prvenstveno osećanje, već izvršavanje dužnosti prema Bogu i čoveku. Vezana je za dela, ne za osećanja. Ljubav je davanje drugima. Moramo izvršavati svoju dužnost prema drugima i onda kada nam osećanja govore suprotno.“

„Zar me to ne čini licemerim?“ - pitala je Emilija. „Kako mogu pokazati ljubav koju ne osećam?“

„Pazite, već prvu stvar danas ja sam učinio protiv svojih osećanja: ustao sam kada me je svaki osećaj nagovarao da ostanem još u krevetu. Jesam li zato licemer?“

„Ni govora!“

„Ustao sam zbog odgovornosti prema Bogu i obavezama. Kada bih svima govorio kako volim rano ustajati, onda bih bio licemer. Ovako nisam. Isto tako trebam i voleti. Moramo davati drugome i protiv svojih osećanja, zato što želimo ugoditi Bogu i biti odgovorni bračni drugovi. Ako ne kažem pri tome: 'Draga moja, to ti činim zato što mi toliko značiš' - u tome nema licemerja.“

Ako ste ovo shvatili možemo preći na konkretne korake.

OPROŠTENJE

„Bog želi akciju. Kao prvo, želi da tražite oproštenje, znači pokajanje. Najpre od Boga, a zatim jedan od drugog. Morate jedno drugome oprostiti. Sve ovo treba uraditi bez obzira na to da li vam se to hoće ili ne. I za oproštenje možemo reći da nije prvenstveno osećanje. Kada nekome nešto oprostim, obećavam mu time tri stvari:

1) *Nikad više tvoje greške neću koristiti protiv tebe.*

2) *Neću o njima govoriti drugima.*

3) *Neću o njima stalno razmišljati.*

Ne možeš se dobro osećati prema jednoj osobi sve dok joj ne činiš dobro. Možeš istinski oprostiti samo onda kada izvršavaš ovo trostruko obećanje. Nije potrebno da osećaš oproštenje. Važno je to činiti čak sedam puta dnevno, ako ti neko dođe sedam puta tražeći oproštenje. Jeste li na to spremni?“

„To je zaista teško. Malo je previše zahtevno! Ne znam da li ćemo to uopšte moći učiniti.“

„To u svojoj sili nikako ne možemo. No, to ne znači da moramo pasivno čekati dok nam Bog

ne da potrebnu silu. Moramo krenuti na konkretno izvršavanje njegove Reči, u veri da će nam On pri tome dati potrebnu snagu. Uz pomoć Duha Svetoga, koji u nama stanuje, možemo i moramo izvršavati Reč Božju. Božja sila se spušta na onoga koji hoda napred u poslušnosti, dok onaj koji pasivno čeka neće je primiti. Svaka nam Božja naredba daje nadu, jer Bog od nas ne traži nemoguće niti očekuje da sve to postignemo bez Njegove pomoći - Njegove sile.“

„Sad vidim da Biblija o tim stvarima mnogo više kaže nego što sam mislio“, prekinuo me je Filip. Napokon se u meni javlja nova nada.

„U narednim nedeljama daću vam nekoliko domaćih zadataka koji će vam pomoći u rešavanju praktičnih problema u vašem braku. Međutim, pre no što pređemo na detalje, želeo bih da shvatite još dva osnovna principa.“

LJUBAV JE MUŽEVLJEVA ODGOVORNOST

„Pogledajmo ponovo poslanicu Efescima (Ef. 5). U celom petom poglavlju Bog naređuje muževima da ljube. Ako u vašem domu nema ljubavi, onda glavna kri-

vica leži na Filipu. Božja se ljubav treba stvarati u vašem domu prvenstveno kroz njega.“

„Vraća se i meni nada!“

„To mi je drago, Emilija. No, ovaj odlomak govori i o tvojoj odgovornosti. Muž je glava ženi kao što je Hrist glava crkve. To znači da se on mora brinuti o ljubavi u domu, ali on je i autoritet. On mora preuzeti vođstvo, ali vođstvo ljubavi poput Hristovog vođstva crkve. Ukratko, svaki oženjeni hrišćanin ima priliku a i dužnost da odražava odnos između Hrista i Njegove crkve. I ti Filipe, znaš da nije crkva prva pružila ljubav, već Hrist. Prema Prvoj Jovanovoj poslanici (1. Jn. 4,19) „mi (crkva) ljubimo, jer je on nas ljubio najpre“. To je ljubav iz čiste milosti - nismo je zaslužili. On nas je odlučio voleti i onda kada to nismo zaslužili. Prema tome, Filipe, ako ti je ponekad teško voleti, i smatraš da to tvoja žena ne zaslužuje, znaj da ni Bogu nije bilo lako.“

„Oduvek sam hteo biti glava porodice, ali mi nije bilo jasno otkud treba početi“, rekao je Filip.

„I ja sam oduvek želela da on bude glava“, dobacila je Emilija.

„U narednim danima daću vam konkretne zadatke koji će vam pomoći da primenjujete ove osnovne biblijske principe u svakodnevnoj praksi. To će vam dati dobar početak u rešavanju problema. Pazi Emilija, ti nisi odgovorna da stvaraš ljubav u domu, ali Božja Reč insistira na tvojoj pokornosti mužu...“

* * *

Kao što je Crkva pokorna Hristu, tako neka budu i žene u svemu svojim muževima!“ (Ef. 5,24). Želeo bih objasniti šta to zapravo znači, jer put do pravog ispunjenja ženine bračne sreće, o kojoj se danas toliko govori, baš leži u dolini pokornosti.

Božja Reč uči da je Bog prilikom samog stvorenja čoveka, pa i nakon pada u greh, odredio uloge muškarcu i ženi, i naše iskustvo u savetovanju pokazuje da su u problematičnim brakovima uloge gotovo uvek izmenjene. Mi ne možemo zanemariti „uputstva proizvođača“ i izbeći „kvarove“, i pored žestokog protivljenja savreme-

nog sveta (što je u suštini protest protiv prevlasti muškaraca koja se izražava silom i donosi izrabljivanje žena). Biblija potpuno jasno uči da je hrišćanka dužna pokoravati se svome mužu kao što je Crkva dužna pokoravati se Hristu.

Dakle, „ropstvo pokornosti“ upravo je put do bračne slobode. Kao što je avion slobodniji i pokretljiviji na nebu, i žena nalazi svoju svrhu i slobodu kada se pokorava mužu. Biće kadra da živi onim životom za koji ju je Bog stvorio.

Svakako, mnogo je teže rešavati bračne probleme kada samo jedan bračni drug izvršava svoje obaveze, tj. želi se pokoriti Božjoj Reči, ali i onda smo kao hrišćani dužni poslušati Božju Reč, i težiti za uspostavljanjem mira, koliko god je to u našoj moći.

Činjenica je da samo kada i muž i žena izvršavaju svoje biblijske obaveze, samo tada može nastati potpuni sklad u domu - nebo na zemlji.

Jay Adams

BITI BLAGOSLOVLJEN U VRIJEME NEVOLJE

Kroz koliko teških situacija i kriznih momente prolazi ljudska duša? Šta sve samo čovjek ne osjeti i ne prođe u svojoj nutrini? Koliko puta smo bili pred očima drugih ljudi i izgledali dobro, a kroz kakve lomove smo prolazili unutar sebe? Slava i hvala Gospodaru neba i zemlje Isusu Hristu da je On sam prije nas prošao sve ono što snalazi ljudsku dušu i da zna kako nam je teško i kako nas boli. Imati Njega znači imati najveće bogatstvo!

Isus ne samo da nas razumije, On nam daje i upustva kako prebroditi krizne momente. Govori nam u svojoj Riječi o važ-

nosti molitve, kao i to da sve činimo u Njegovom autoritetu, snazi i moći (Jovanovo evanđelje 14:13).

Bog zna kako je biti čovjek, šta su naša ograničenja i mogućnosti. On razumije našu bespomoćnost, te nam je zato poslao najboljeg pomoćnika - Duha Svetoga. U trenucima težine, mi ne znamo šta treba raditi i kako se moliti, i On se tada neirecivim uzdasima moli za nas. (Jovanovo evanđelje 16:7; Jovanovo evanđelje 14:16).

Đavo se trudi, i nažalost dosta puta i uspije, da sav naš fokus bude na problemu ili na situaciji u kojoj smo se našli. Tada u

našim mislima dolazi do umanjavanja Božije sile i snage, jer nas đavo u mislima laže da je problem veći čak i od Boga živoga. To je samo jedan od sotonskih trikova. Da je Gospod Isus iznad svega možemo čitati u Matejevom evanđelju 28:18.

Kako ostati blagoslovljen, smiren i staložen u kušnji? Budući da je sam naš Gospod Isus bio kušan, ugledajmo se na Njega. U Matejevom evanđelju 4:1-11, čitamo kako je izgledala Njegova kušnja. Kako se On tada branio? Citiranjem Riječi. Akcenat je bio na onome: „Pisano je...“

Kako ostati smiren? U Jovanovom evanđelju 16:33, zapisano je da to možemo postići oslanjajući se na istinu zapisanu u Riječi.

Dakle, bez obzira na situacije u kojima se nalazimo, mi ipak možemo biti staloženi. Naša staloženost se može ogledati u tome da ostanemo smireni, puni pouzdanja u Gospoda Isusa i strpljivi dok čekamo (2. Mojsijeva 33:14). I ne zaboravimo to da Bog izvodi SVE na dobro onima koji Ga ljube.

S.M., Banjaluka

POČUJ, GOSPODE,
SMILUJ MI SE,
BUDI MOJA POMOĆ,
O, GOSPODE!

PSALAM 30:10

AGAPE

RADOST SPASENJA

Prisjećam se radosti i zanosa onih prvih mjeseci, kad sam upoznao svoju suprugu Renatu. Počeli smo zajedno hodati a ja sam to doživljavao kao radost iznad svih radosti. Dugo sam čekao na Renatu i konačno sam mogao osjetiti to blaženstvo, imati pokraj sebe dušu koju voliš i koja tebe voli. Srce mi je kliknulo od uzbuđenja a nebo nije bilo daleko od zemlje. No nakon te početne zanesenosti i idile, počeo sam joj prigovarati: "Renata, zašto si zakasnila? Kako sad to da se ne možemo naći sutra? To nikako nije u redu. Zar je tebi važnija mama od mene?"

I tako, malo po malo, od prigovora do prigovora, iz prepirke u prepirku, došlo je do

toga da je Renata odlučno rekla: "Poslije svega ovoga, ja se više ne želim viđati s tobom!" Kasnije smo se pomirili te je sve krenulo željenim tokom, ali taj osjećaj raskida sa voljenom osobom, uzdrma dušu. Svaka životna radost iščezne, tama se spusti do dna srca. Osjetiš da strašan ponor postoji između tebe i voljene osobe.

Biblija (Sveto Pismo) govori o dubokom i strašnom ponoru, koji nastaje kada stvorenje svojim grijehom raskine vezu sa Stvoriteljem. Poslušaj priču o čovjeku, koji je nakon što se suočio s počinjenim grijehom, cijelim bićem zavapio pred Stvoriteljem: "**Vrati mi radost svoga spasenja!**" (*Ps 51:11*)

Starozavjetni kralj David je

uživao Božju podršku tokom života. Nakon Božijih intervencija, ovaj mladi pastir je postao hrabri i popularni izraelski kralj. Bio je Božji miljenik, a Bog je bio njegovo pouzdanje. U 23. psalmu je zapisano da je David pjevao o Bogu, koji ga **“na vrutke tihane vodi i krijepi (njegovu) dušu”** (Ps. 23:2).

Ali jedan je događaj zatrovao Davidovu dušu i doveo do raskida ovog idiličnog odnosa. U vrijeme uspješnog kraljevanja nad Izraelom, dok je odmarao u svojoj palati, zapazio je lijepu ženu, koja je bila udata. Zasigurno se osjećao dovoljno moćan da sebi može priuštiti sve što mu srce i oko požele.

Počinio je preljub sa tom ženom, Bet-Šebom, koja je bila supruga jednog od njegovih vojnika. Ona je nakon toga zatrudnjela. Da bi prikrio to djelo, u svojoj je zaslijepljenosti naložio da ubiju njenog muža. Zatim je Bet-Šebu uzeo sebi za ženu. Na kraju 11. poglavlja, pisac Druge knjige o Samuelu, donosi zaključak: **“Ali djelo koje učini David bijaše zlo u očima Gospodnjim”** (2. Sam. 11:27).

Tada je Bog Davidu poslao proroka, koji ga je suočio s tim

strašnim grijehom. Prorok Natan je kralju prenio Božje riječi: **“Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom, ja sam te izbavio iz Saulove ruke... Zašto si prezreo Gospoda i učinio ono što je zlo u njegovim očima? Ubio si mačem Uriju Hetita, a njegovu si ženu uzeo za svoju ženu”** (2. Sam. 12:7b, 9a).

Da, počinivši preljub i davši da se ubije nevin čovjek, David je izdao Stvoritelja! Neko je rekao: *“Nema veće izdaje - od izdaje ljubavi.”* David je ovim činom izdao onu najveću i najsvetiju ljubav, ljubav koju je njegov Stvoritelj iskazivao prema njemu i koja je bila tako očita.

Tek nakon susreta sa prorokom, kralj je postao svjestan zločina kojeg je počinio i težine grijeha. Pred prorokom je priznao: **“Sagriješio sam protiv Gospodina!”** (2 Sam 12:13).

Taj raskid prijateljstva sa Bogom nije nešto što je lako preboljeti. Nije nešto sa čim je lako živjeti. Grijeh protiv Stvoritelja razara dušu i vodi je stazom prema paklu. Neki od psalama, koje je David ispjevao tim povodom, svjedoče o toj smrtonosnoj boli duše.

U 32. psalmu, David prizna- je kako je teško nositi teret krivice: **“Blago čovjeku kome Gospod ne ubraja krivnju, i u čijemu duhu nema prevare! Prešutjeti sam htio, al' kosti mi klonuše od neprestanog jecanja. Danju i noću ruka me tvoja tištala, snaga mi se trošila ko za ljetnih žega. Tada grijeh svoj tebi priznah i krivicu svoju više ne skriva- vah. Rekoh: ‘Priznaću Gospo- du prijestup svoj’, i ti si mi krivicu grijeha oprostio”** (Ps 32:2-5).

U 51. psalmu, još snažnije Da- vid govori o stanju duše pod grijehom, te vapi za oprošte- njem: **“Operi me svega od moje krivice, od grijeha me mojeg očisti! Bezakonje svoje priznajem, grijeh je moj svag- da preda mnom. Tebi, samom tebi ja sam zgriješio i učinio što je zlo pred tobom...”** (Ps 51:4-6). **“Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni! Ne odbaci me od lica svojega i svog Svetog Duha ne uzmi od mene! Vрати mi ra- dost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim!”** (Ps 51:12-14).

Da li osjećaš koliko jeca- ja i neprospavanih noći stoji iza

vapaja: **“Vрати mi radost svoga spasenja...”** (Ps 51:14). Koliko čežnje za obnovljenim od- nosom! David više ne može izdržati taj raskinuti odnos sa Svemogućim Bogom, čiju je naklonost uživao. Stoga kada David vapi: **“Vрати mi radost svoga spasenja”**, on zapravo moli: *“Gospode, vrati mi onu radost, koju sam poznavao, dok si mi pružao ruku spasenja i iz- bavljaо me iz životnih pogibelji. Radost moja bila je u tebi, snaga moja u tebi. Vрати mi to, Gos- pоde, bez toga ne mogu živjeti.”*

Bog nije ostavio Davidovo raskajano srce bez oprostjenja, ali nije ostavio bez ruke spase- nja i pomoći ni čovječanstvo koje je zapalo u grijeh.

Isus Hrist je došao na ovaj svi- jet vratiti radost spasenja, pre- mostiti ponor koji čovjeka odvaja od Boga zbog grijeha. Isusovo je poslanje izraženo u Njegovim riječima: **“Ja nisam došao da pozovem pravedni- ke, nego grešnike”** (Mt 9:13). Isus nije osudio preljub- nicu, koju su mještani htjeli ka- menovati. Rekao joj je: **“Idi i od sada ne griješi više”** (Jovan 8:11). Onima koji su se - poput Davida - kajali i vapili za ra- došću spasenja, Isus je rekao:

“Oprošteni su (vam) grijesi”, (Lk 7:48), ili: **“Danas je došlo spasenje ovoj kući”** (Lk 19:9).

Da, Isus je došao povratiti radost spasenja, obnoviti čovjekov odnos sa Stvoriteljem. On i danas pruža ruku spasenja i izbavljanja onima koji vape i mole.

Dragi prijatelju, ako poznaješ Boga i imaš zajedništvo sa Bogom, moja je molitva za tebe da Svemogući Bog sačuva dušu tvoju od posrtanja i zaštiti je od onog ponora, pred kojim se nalazimo, onda kada grijeh unakazi čovjekovu dušu. Ako ti je pri ruci Sveto Pismo, otvori Psalam 86, koji je ispjevao David. On ovdje priziva Božju zaštitu sljedećim riječima: **“Čuvaj dušu moju, jer**

sam posvećen tebi; spasi slugu svoga koji se uzda u te!” (Ps 86:2).

Neka ta molitva, a i ova sljedeća, od Tome iz Kempena, postane i tvoja svakodnevna molitva: *“Blagoslovi Gospode i posveti dušu moju nebeskim blagoslovom da postane svetim stanom tvojim i prijestoljem vječne slave tvoje; i neka se ne nađe ništa u hramu tvoga dostojanstva što bi moglo povrijediti oči tvoga veličanstva... Zaštiti i sačuvaj dušu sluge svojega u tolikim nesrećama raspadljivoga života; i uz pratnju milosti svoje upravljaj je putem mira, u domovinu vječne slave. Amen.”*

In memoriam
Vlado Pšenko

DESET RAZLOGA

*Deset razloga zašto da još danas uzmeš svoju Bibliju
i počneš redovo da je čitaš*

Ovo je otvoreno pismo onima kojima je potrebno ponovno povezivanje sa Božjom Rečju.

Dragi prijatelju,

Zapazio sam da više nisi ustrajan u čitanju, prihvatanju i primenjivanju Božje Reči kao što si to bio ranije. Nema tih reči kojima bih mogao dovoljno snažno naglasiti koliko je važno da ponovo uspostaviš praksu

čitanja i proučavanja Biblije kao nešto što će imati izuzetno važan prioritet u tvom dnevnom rasporedu. Molim te, u molitvi razmotri ove razloge zašto je apsolutno neophodno da postaneš osoba Reči.

Prvi razlog: Neprijatelj tvoje duše ne želi da postaneš osoba Reči. Još od naših prvih roditelja u Edemu, Sotona je hteo da uništi decu Božju osporavajući Božju Reč. Imao je toliko hra-

brosti da iskuša i samog Isusa pogrešno primenjujući Pisma. Ako je Isus našao za obavezno da upotrebi Pisma kako bi se odbranio na ovom svetu, tvoje znanje i primena Božje Reči treba da su više od izbora; to je pitanje duhovnog opstanka.

Drugi razlog: Biblija je neprocenjivo blago. Hiljadama godina, Bog je čuvao svoju dragocevenu knjigu od izumiranja. Vernici su ginuli kako bi je zaštitili. Zli režimi i lažne religije su učinili sve što je u njihovoj moći kako bi sprečili da ti danas imaš primerak Božje Reči. Milioni tvojih braće i sestara u Hristu bi dali i svoj zadnji novčić samo da dođu do Biblije, a da ne govorimo o tri-četiri primerka kao što je to slučaj kod velikog broja današnjih zapadnih hrišćana.

Treći razlog: Biblija je tvoj izvor apsolutne istine. U vremenu duhovne konfuzije, moralnog relativizma i intelektualnog licemerstva, ti u svojoj ruci držiš direktnu komunikaciju od Boga, koja ti pruža duhovnu jasnoću, moralnu sigurnost i intelektualnu objavu. Biblija je daleko više od malih crnih slova na stranicama papira. To je važeći „ugovor“ između Boga i čoveka. Svaka njena Reč je isti-

nita i nepromenljiva.

Četvrti razlog: Biblija je tvoj životni priručnik. Njen autor je Stvoritelj. Bog zna razlog tvog postojanja i koji je najbolji način da živiš svoj život. Bez obzira koliko para i vremena potrošio na knjige o „samopomoći“, daleko ti je bolje da se vratiš knjizi „Božje pomoći“, jer Bog je izvorni ekspert. On te voli i želi da uspeš. Konačno, stalo mu je do toga kakva će biti tvoja večna sudbina.

Peti razlog: Kao dete Božje, nemoj propustiti ni jedan od blagoslova koje tvoj Nebeski Otac želi da ti da kao svom detetu. Božja obećanja u Njegovoj Reči nisu rezervisana samo za „super svece!“. Ona su za svakog vernika. Većina hrišćana uopšte nema pojma koliko su „bogati“ u Hristu. Po nekim proračunima, pripada ti nekih 7.000 obećanja. Drugi su pronašli još više. Potraži ih i zatraži ih za sebe. Obećanja koja je dao Stvoritelj svega i Autor Biblije nikada neće ostati neispunjena. On ima sve resurse da ispuni svako obećanje, a ne takmiči se za bilo koju političku funkciju.

Šesti razlog: Božja Reč je moćna. Moćna je iz mnogo razloga. Biblija je Reč večnoga,

sveznajućeg i svemogućega Boga. Svaka ljudska Reč je uslovna i privremena, ali Bog ima konačnu Reč. Biblija je naše moćno i ofanzivno duhovno oružje (Efescima 6:17, Jevrejima 4:12). To je Reč isceljenja i izbavljenja (Psalam 107:20). Ljudi koji proklinju Boga ili odbijaju priznati da je On stvorio svet, bili bi šokirani saznanjem da On održava svet svojom moćnom Rečju (Jevrejima 1:3).

Sedmi razlog: Pismo bi trebalo da je tvoja „hrana za razmišljanje“. Procesi razmišljanja o voga sveta su postali tako zli i izopačeni, da ti jednostavno moraš prevazići ideje i filozofije zamračenih umova tako što ćeš svakoga dana posaditi nekvarljivo seme Božje Reči u svoje srce (Rimljanima 8:5-8). Svako zna da je pozitivno razmišljanje bolje od negativnog razmišljanja. Zamisli kako bi tvoj dan zasvetlio kada bi svakom izazovu suočio božansko obećanje, a svakoj situaciji u kojoj se nađeš božansku istinu.

Osmi razlog: Oni koji zane mare napisanu Božju Reč vrlo skoro će imati ozbiljnih pitanja o živoj Reči: Isusu Hristu. Duh Antihrista je naravno evidentan i nadmoćan u našoj kulturi, no

istina o Isusovoj prošlosti, sadašnjosti i budućnosti je jasno objavljena u Svetom pismu. Upamti, mi smo spašeni po veri u Isusa i „vera biva od propovedanja, a propovedanje rečju Božijom“ (Rimljanima 10:17).

Kada je Petar izašao iz ribarske brodice u oluji i hodao po vodi, nije počeo da tone sve dok nije skrenuo svoj pogled sa Isusa (Matej 14:22-31). Vernici upadaju u ozbiljne nevolje kada redovno ne čitaju Božju Reč koja objavljuje Isusa. Kao i Petar, oni koji nemaju stalan i jasan pogled na Hrista biće odvučeni olujama života.

Deveti razlog: Svaka osoba ima želju da zna šta budućnost donosi. Prosto je neverovatno šta su ljudi spremni uraditi kako bi videli dalje od sadašnjosti. Ovaj urođeni interes hrani razne proročice, astrologe, čitače dlanova, vidovnjake i druge šarlatane. Njihov nedostatak tačnosti je naprosto jadan, no svejedno, milioni ljudi i dalje traže njihove savete. A ti imaš u svom vlasništvu najbolju Knjigu proročanstva ikad napisanu - Bibliju. „I imamo najpouzdaniju proročku reč“ (2. Petrova 1:19).

Kada ljudi govore o budućnosti sa strahom i u panici, to zna-

či da su svoju budućnost uzeli iz Božjih ruku u svoje ruke. Zamenarili su Isusove reči: „Da se ne plaši srce vaše, verujte Boga, i mene verujte. Mnogi su stanoviti u kući Oca mog. A da nije tako, kazao bih vam. Idem da vam pripravim mesto“ (Jovan 14:1-2).

Deseti razlog: Da li bi voleo da ti Bog govori? Da li bi voleo da sedneš i da slušaš Isusovo poučavanje; poučavanje najvećeg Učitelja koji je ikad živeo? Možeš to svaki dan ako otvoriš stranice Božje Reči. To je stvarno pismo za tebe. Kako ga budeš čitao, Duh Božji će ubrzati i objaviti ti istinu koja daje život.

Čitanje Božje Reči nikada ne bi trebalo posmatrati kao neki naporan zadatak ili kao obavezu. Svakodnevno otvaranje Knjige kroz koju dobivamo uvid u Božju prirodu, u svrhu ljudskog života i istinu o vremenu i večnosti trebalo bi smatrati čudesnom privilegijom.

Božja Reč je od životne važnosti za tebe ako želiš živeti pobeđnički život. Moja je molitva da ovo pismo probudi svežu želju za poznavanjem božanske istine. I upamti: „Ne živi čovek o samom hlebu, no o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih“ (Matej 4:4)

Charles T. Crabtree

ISTINA BOŽJA

Svako od nas ima svoj sistem vrednovanja, određena uvjerenja o životu, ponašanja u zavisnosti od toga kako je odrastao i sazrijevao. Ta su uvjerenja ili vrednovanja formirana od strane roditelja, odgajatelja u vrtiću, u školi, u zajednici ili pak, od strane religioznih vođa. Neki su imali pogrešne primjere u svojoj blizini kako treba živjeti, kako se ophoditi prema određenim stvarima a neki totalno suprotno. Kada je u pitanju recimo, laž ili istina, oni će pokušavati uvjeriti druge da je to baš tako kako oni misle i da su oni jedini u pravu jer drugačije ne znaju.

Nažalost, živimo u svijetu gdje je normalno da se laže, da se propagiraju neistine, da postoji čitav sistem zasnovan na lažima, prevarama i koječemu kako bi se došlo do cilja. To nas, kršćane, ne iznenađuje jer znamo da pored Boga, postoji protivnička strana koja se vječito sukobljava i pokušava zavesti lažima i one koje pripadaju Bogu.

Isto tako, oni koji ne poznaju istinu Božju, i koji nisu upoznali Isusa kao Spasitelja žive u pogrešnom ubjeđenju da puno puteva vodi do Boga, da će se dobrim djelima spasiti, da oni mogu zaraditi vječni život.

Moraću ih razočarati i navesti ove stihove iz riječi Božje: „*Vi imate đavola za oca i hoćete da činite po željama svojega oca. On je bio ubojica ljudi od početka. On nije bio utvrđen u istini, jer nema istine u njemu. Kad govori laž, svoje govori. Jer je lažac i otac laži.*“ (Ivan 8:44)

Većina crkava vjeruje da će doći kraj svijeta, da će doći bezbožnik, ali ne znaju da će isti taj kopirati djelo Božje i dolazak Isusov i pokušati zavesti narod, posebno one koji nisu prihvatili ljubav prema istini, a imali su šansu i priliku da čuju i da upoznaju Istinu.

„*Bezakonik dolazi po Sotoninu djelovanju sa svakom silom i znacima i lažnim čudesima, i sa svakim nepravednim zavaravanjem onih koji propadaju, jer ne primiše ljubavi istinite da bi se spasili. I zato će im Bog poslati zavodljivu moć da povjeruju laži, da se svima sudi koji ne povjerovaše istini, nego privo-lješe nepravdu.*“ (2. Solunjanima 2:9-12)

Na koji način se ovo očitovalo u životima onih koji su negirali istinu i ostali da žive u svojim uvjerenjima? Ostali su po svaku cijenu isključivi, misleći ako su odrasli u takvim

porodicama, i ako imaju takve korijene vjere/religije, da su one po svaku cijenu ispravne i da drugačije ne smiju. Proizvod i posljedica vjerovanja u laži dovodi ih do nekoliko ključnih i bitnih dešavanja.

„*Tvrdili su da su mudri, a postadoše ludi. I pretvoriše slavu besmrtnoga Boga u obličje smrtnoga čovjeka i ptica, i četveronožaca, i gmazova. Zato ih predade Bog željama njihovih srdaca u nečistoću, da sramote sami svoja tjelesa. Oni pretvoriše Božju istinu u laž; i više su štovali stvorenja i služili im nego Stvoritelju koji je blagoslovljen u vijeke. Amen.*“ (Rim. 1:22-25)

Svjesni smo da su mnogi zavedeni već danas, da pokušavaju naći opravdanja za klanjanje kipovima, određenim idolima, slikama mrtvih ljudi koji su možda živjeli pobožno i sveto, ali to ne znači da su moćni i da imaju autoritet da spasu ljude, da posreduju između Boga i ljudi, da su poslanici koji su tu da bi Bog dodatno pokušao učiniti nešto kako bi odbranio Istinu.

U nastavku pogledajmo samo neke od istina Božjih koje se spominju u Bibliji:

„Jer je Bog tako ljubio svijet da je predao svojega jedinorođenog Sina da svaki koji vjeruje u njega ne propadne, nego da ima vječni život. Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet zato da osudi svijet, nego da se svijet po njemu spasi.“ (Ivan 3:16-17)

„Petar im odvrati: 'Obratite se, i svaki od vas neka se krsti u ime Isusa Krista za oprostjenje svojih grijeha, i primićete dar Duha Svetoga.'" (Djela 2:38)

Ako me ljubite, držite moje zapovijedi! ... Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete jer ostaje kod vas i u vama će prebivati. (Ivan 14:15.17)

Isus mu reče: "Ja sam put i istina i život. Niko ne dolazi k Ocu osim po meni." (Ivan 14:6)

Isus joj reče: "Ja sam uskrsnuće i život. Ko vjeruje u mene, ako i umre, živjeće." (Ivan 11:25)

Na kraju, ostavljam izazov svima koji misle da ovo nije istina Božja da se ponovo preispitaju i traže odgovore od samoga Boga. On je vjeran i to će učiniti; pokazati im pravu istinu u odnosu na laž u koju su vjerovali. Neopisivo je iskusiti slobodu kroz spoznaju Isusa Krista koji je učinio za svakog čovjeka ono što je dovoljno za spasenje i to ne samo za određene ljude, određenih nacionalnosti, nego za tebe i mene podjednako - za cijeli svijet.

Stoga, daj šansu sebi još jednom te pitaj i poslušaj šta ti Bog ima reći i objaviti.

Dejana Opačak, Zenica

Tada ga Pilat upita: „Šta, dakle? Jesi li car?“

„Ti kažeš da sam Car“ - odgovori mu Isus.

„Ja sam se rodio i došao na svet da bih svedočio za istinu. Svako ko je od istine, sluša moj glas.“ Pilat upita: „Šta je istina?“

JOVANOVO EVANĐELJE 18:37-38a

MOGLO JE BITI I GORE

„Moglo je biti i gore.“

Možda ste čuli ovu izreku kada su ljudi slušali i prokomentarisali neke od teških stvari koje su se desile vama ili nekom drugom.

Iako zvuči nekako ohrabrujuće ili uzdižuće, većinu vremena se osećam da sam ućutkana.

To ne smiruje situaciju.

Ne priznaje činjenice.

To ne pomaže da se olakša stvarnost.

Pokušava da razblaži bol, patnju ili borbe sa kojima se suočavamo ili kojima se bavimo.

Ova mala saksija se preselila sa nama dva puta u poslednjih 9 meseci. Obično u tom vremenskom periodu se na jednoj dugačkoj stabljici pojavi nekoliko lepih malih cvetova. Mesec dana ili otprilike toliko vremena, ja sam skoro odustala od toga da će se oporaviti, jer je izgledala beživotno.

Pokušala sam da nađem najbolju moguću poziciju za tu saksiju, pažljivo sam je zalivala i u svakodnevnom životu sam sa njom razgovarala. Još uvek ne znam da li će se taj pupoljak otvoriti ili ne, samo se trudim da ga razumem i učinim sve da on ponovo bude dobro.

Prava empatija je moćna. To je jedan od atributa našeg Stvoritelja koji je postao jedan od nas pokazujući koliko je Njemu stalo do njega. Neverovatno primer koji treba slediti i imitirati.

„Ovo je moja zapovest: da volite jedni druge [isto] kao što sam ja voleo vas.“ (Jovan 15:12)

Angela Marbeck

OBJAŠNjeni PRO-LIFE ARGUMENTI [2. DEO]

U prvom delu smo postavili temelj za argumente za život: mi smo za život i za ljubav. Naša vera određuje kako ćemo se uključiti u zagovornike izbora, ne samo onim što govorimo, već i time kako slušamo i govorimo. Protivimo se abortusu dok se prema ljudima odnosimo s ljubavlju i poštovanjem. Moramo podupreti svoju veru, čak i kada nemamo biblijske argumente za život. Zapravo, s obzirom na našu trenutnu pravnu klimu, najuverljiviji pro-life argumenti uopšte se ne pozivaju na religiju.

Argumenti protiv abortusa: Zašto je zakon važan?

Zagovornici „prava na izbor“ često svoje argumente temelje na „ustavnom pravu žena na abortus“. Prema ovom gledištu, „moje telo, moj izbor“ je utemeljeno na ličnom uverenju i utvrđenom zakonu. Uostalom, pravo žena na abortus više je puta potvrdio Vrhovni sud Sjedinjenih Američkih Država, sve dok nije vratio to pitanje pojedinačnim saveznimdržavama u sudskoj odluci „Dobs protiv Džeksona“.

Mnogi zagovornici života ne slažu se s pravnim presedanima koji se zalažu za „pravo na izbor“, ali ne mogu tačno objasniti zašto. „Zašto“ zahteva dublje zaranjanje u tu materiju. U ovom drugom delu teksta „Objašnjenji argumenti za život“, to možemo postići za nekoliko minuta!

Nemojte se bojati pravnih stvari

Uključivanje osnovnih pravnih pitanja i relevantne istorije, čini naše stajalište razumljivijim. Dakle, pre nego što zaronimo u to, korisno je znati nekoliko osnovnih stvari.

„Objašnjeni argumenti za život – 1. dio“ ispituje i utvrđuje dve ključne istine: život počinje začećem i svaki ljudski život ima urođenu vrednost.

Rezoniranje u korist života ima čvrstu osnovu kada započnemo s dokazanom naukom. Uostalom, 96% biologa slaže se da život počinje začećem. Kada ovu istinu primenimo na ljudski moral, očito je da pravedno društvo mora ceniti svaki ljudski život. Ovaj zajednički moral čini temelj naših zakonskih prava.

Naša ustavna prava moraju se jednako primenjivati i na nerođene osobe

Trenutno je pravna zaštita nerođenih, odnosno prenatalnih ljudi u najboljem slučaju nedosledna. Na primer, razmotrite zakone o fetalnim ubistvima. U celoj zemlji, ti se zakoni direktno kose sa „pravom“ žena na abortus u nekim državama. Zašto bi to trebalo biti važno? Ubistvo fetusa protivzakonito je u 38 država. Zakon se primenjuje nakon začeća u 29 od ovih država.

Zagovornici abortusa ovo odbacuju, pripisujući to politici. Međutim, takve zakone nisu stvorila samo konzervativna zakonodavna tela.

Kako se tome suprotstavljamo? Jednom rečju: Kalifornija. Državni kazneni zakon definiše ubistvo kao „protivzakonito ubistvo ljudskog bića ili fetusa sa zlom namerom ili predumišljajem“. Ali tamo u Kaliforniji abortus je legalan. Nadalje, troškovi abortusa su za većinu stanovnika Kalifornije pokriveni od strane državnog ili privatnog osiguranja (na zahtev države).

Nažalost, dok većina naše zemlje kriminalizuje ubistvo

fetusa, mnoge države još uvek odobravaju abortuse.

Kako smo dospeli ovde?

Rasprava o abortusu je dosegla vrhunac 2022. godine. Presuda SCOTUS u predmetu „Dobs protiv Džeksona“ (Dobbs vs. Jackson Women’s Health) bila je u najmanju ruku transformirajuća. Iz tog razloga, delotvorni pro-life argumenti se moraju baviti istorijom na koju se osla-

njaju zagovornici abortusa. „Roe protiv Vejda“ (Roe vs. Wade - sudska odluka donesena 1973. godine) i Planirano roditeljstvo protiv Kejsija (Planned Parenthood vs. Caseyja - sudska odluka donesena 1992. godine) smatraju se orijentirima u korist „prava na izbor“ koji su na kraju poništeni sudskom odlukom „Dobs protiv Džeksona“.

© 2022 Focus on the Family
Priložila **Sandrina Jurjevich**
„Svjetionik“ Sarajevo

40 GODINA DO PLANINE

Knjiga Postanja se završava pričom o tome kako su se Josif i njegova braća nastanili u Egiptu. To je bila zemlja u kojoj je Bog postavio Josifa kao najviši autoritet, odmah do samog faraona. Njihov otac Jakov, koji je dobio proročansko ime „Izrael“ (Knez Božji), okupio je svoje sinove oko svog kreveta da bi svakom od njih dao svoj konačni blagoslov.

Jakov zatim pozva svoje ostale sinove i reče: „Okupite se da vam kažem šta će se zbiti sa vama u poslednjim danima..“ – Postanje 49:1

Od svakog od njegovih dvanaest sinova mastalo je dvanaest zasebnih plemena, svako sa sopstvenim jedinstvenim identitetom i karakteristikama. Jakovljevi blagoslov za njegovih dvanaest sinova je bio generacijski blagoslov, jer je prorokovao ne samo nad njima kao pojedincima, već i nad plemenima koja su tek trebali izroditi. Jakov je cenio duhovno nasleđe predato od njegovog dede Avrama njegovom ocu Isaku, a zatim i njemu. Želeo je da i njegovi sinovi cene generacijski blagoslov jer su sada postajali

čuvari nasleđa i blagoslova, o čemu su buduće generacije Izraelaca trebale znati.

Jakov je umro u Egiptu. Josif i svih njegovih jedanaest braće su umrli u Egiptu. Međutim duhovno nasleđe, blagoslov i božanske svrhe dizajnirane za njihovo potomstvo nisu umrli u Egiptu. Došao je dan, nakon 430 godina i prosperiteta a zatim i ropstva u Egiptu, da je dvanaest plemena postalo narod.

„A kada se navršilo četiri stotine trideset godina, na sâm taj dan, sve čete Gospodnje su izašle iz egipatske zemlje.” – Izlazak 12:4

Dato nam je nekoliko detalja u vezi sa tih 430 godina u Egiptu. Potrebno je devet meseci trudnoće da bi se dete rodilo. Za to dete je potrebno nekoliko decenija da dođe do zrelosti i zasnuje porodicu. Potreban je ceo život da bi ta porodica počela da se razvija u pleme. Potrebno je mnogo generacija da to pleme postane nacija. Egipat je bio oplodjen „semenom nacije“ kada je primio Jakova i njegovih 70 članova porodice.

„Dakle, svih duša u Jakovljevom domu bilo je sedamdeset.” – Postanje 46:27b

Detaljno nam je dat relativno kratak period „porodajnih muka“ kada je Egipat trebao da oslobodi i otpusti narod Izraela u njegovu sudbinu. Prvih četrnaest poglavlja Izlaska nam prikazuju muke koje je Egipat doživeo kada je došlo vreme za Jakovljevu decu da se rode kao izraelski narod iz egipatske utrobe, iz regije Gošen. Egipat je izgradio svoju ekonomiju na robovskom radu Izraelaca. Oslobođanje izraelskih robova uništilo bi prosperitet svaki egipatski dom i njihov način života. Egipat je bio nepripremljen za tu društvenu tranziciju i mnogo bi patio zbog faraonove tvrdoće srca. Što se tiče samog faraona, njegov otpor prema Božjem planu bio je više zasnovan na duhovnom aspektu nego suočavanje sa razornim društvenim i ekonomskim posledicama egzodusa izraelskih robova.

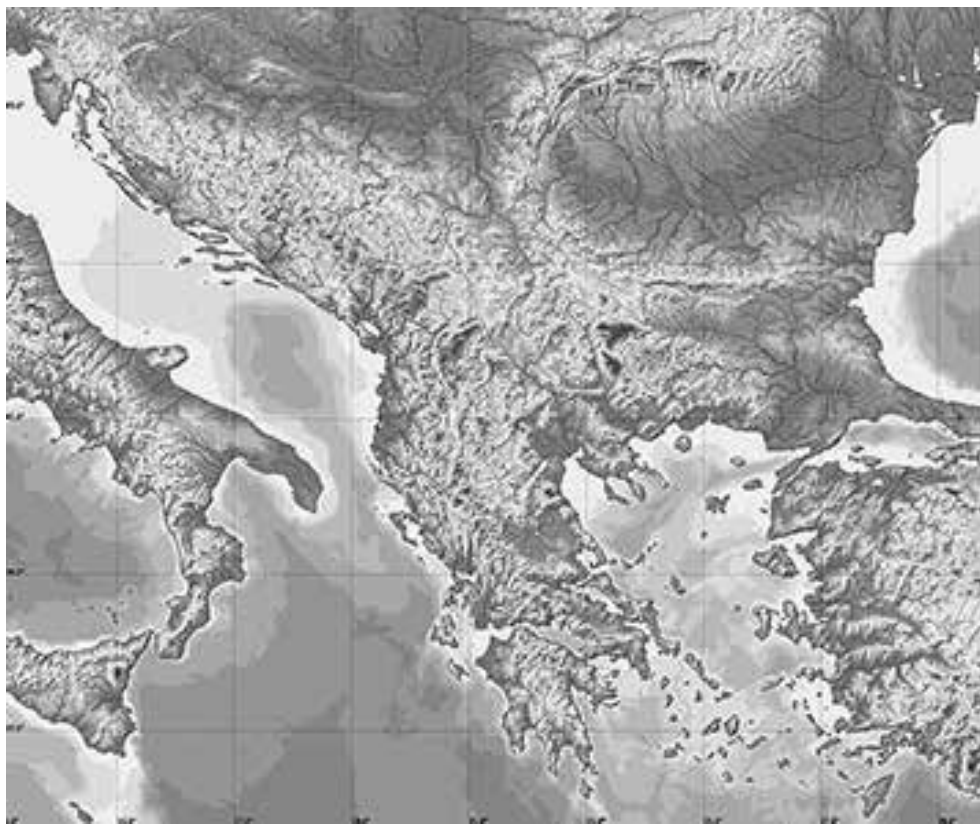
Faraon, kralj Egipta, želeo je da pokaže superiornost egipatskih bogova nad Jahvom, Bogom Izrailjevim, i da dokaže da Izraelci nisu imali bilo kakvo božanskog obećanja, već da će ostate i služiti Egipćanima kao robovi. Njegova odluka će dovesti do razotkrivanja njegovih

demonjskih lažnih bogova i pokazati da to uopšte nisu bogovi; i dovešće do propasti njegove nacije i uništenja njegove moćne vojske.

„Jer te ću noći proći egipatskom zemljom i pobiti sve prvence u Egiptu, kako ljude tako životinje. Ja sam Gospod, i ja ću kazniti sve egipatske bogove.” – Izlazak 12:12

Nakon 430 godina u Egiptu, Izrael je sada bio novorođena nacija, narod oslobođenih robova sa obećanom zemljom koja ih čeka. Ipak, kada su stigli u

zemlju, shvatili su da nju nastanjuju drugi narodi i uplašili su se divova. Nisu bili spremni da uđu u svoje nasljedstvo. To je dovelo do 40 godina putovanja kroz divljinu koja jer vreme tranzicije generacija za izraelske porodice. Postojala je generacija koja je iskusila ropstvo u Egiptu i svojim očima su bili svedoci čudnog izbavljenja koje im je Bog dao – iz ropstva u slobodu. Ipak, zbog nedostatka poslušnosti, taj naraštaj nije mogao ući u obećanu zemlju. Dakle, Bog je 40 godina vodio

tu generacija kroz pustinju, sve dok nisu umrli i dok od njih nije nastala nova generacija.

Ova nova generacija nije svedočila Božjoj moći u pobedi faraona, već su iskusili Božju vernost u pustinji. Tih 40 godina, Bog je koristio ih da formira, oblikuje u njima karakter i veru što je bilo potrebno kao priprema za predstojeće borbe u zauzimanju obećane zemlje. Ropski mentalitet je morao biti prekinut i ukinut. Morala se formirati nova generacija ljudi koji nisu bili robovi, već su bili ratnici. Od generacije koja je bila rođena u ropstvu, Bog je dozvolio samo je Isusu Navinu i Halevu da sa novom generacijom pređu Jordan i zauzmu obećanu zemlju. Nisu samo pratili novu generaciju, već su bili u prvom planu i vodili. Bili su sa novom generacijom zbog svoje vere i poslušnosti vodstvu Gospodnjem.

Pre četrdeset godina, 1982. godine, krenuo sam na svoje prvo misijsko putovanje u balkanske narode zajedno sa malim timom sa biblijskog koledža na Floridi gde sam studirao. U toku ovoga putovanja, služili smo na omladinskom kampu koji se održava u Orahovici, u

Hrvatskoj. I jasno se sećam kako sam tada poučavao iz Efescima 4:11 o pet službi (apostoli, proroci, jevandelisti, pastiri i učitelji). Tamo se Bog silno pokrenuo tokom tog kampa – bili smo svedoci da mnogi mladi ljudi predaju svoje živote volji Božijoj, a vidjeli smo i mnoga isceljenja i ispunjenja Svetim Duhom. To je bilo moje prvo iskustvo služenja na Balkanu, posebno tamo odakle su došli moji preci, u kraju gde me je Gospod pozvao davne 1978. godine.

Svako od nas ima životno putovanje sa Bogom. Zahvalan sam što mi je Bog dozvolio da budem uključen u dešavanja unutar balkanskih naroda tokom ovih četrdeset godina. Zvuči kao mnogo godina, i jeste, ali kada dođete do kraja tih godina, to djeluje kratko, kao prolazan noćni san. Dok razmišljam o tim godinama, nadam se da sam naučio nekoliko stvari na svome putu koje mogu pomoći novoj generaciji.

1) Bog govori onima koji dolaze pred Njega da slušaju i da Ga poštuju.

2) Molitva treba da bude stil života koji rađa službu; nije zamišljeno da bude samo neki „taster za slučaj nužde“.

3) *Nikad ne zaboravi ko si u Hristu, a ko je Hrist u tebi.*

4) *Nauči duhovne veštine potrebne da bi bio duhovni ratnik, kao i mirotvorac.*

5) *Uči iz svojih neuspeha i budi skromni sa svojim uspesima.*

6) *Bog se raduje tvojoj jedinstvenosti – budi oprezan i pazi da ne kopiraš druge.*

7) *Zaroni dublje u Božiju ljubav da bi tvoja vera dovela do više plodova.*

Tokom ovih proteklih četrdeset godina, video sam jednu generaciju balkanskih crkvenih vođa i vernika – koji su iskusili prisustvo Božije na početku njihovog duhovnog putovanja. Mnogi su odrasli i sazreli u svom pozivu i službi. Veoma sam ohrabren onim što sam video u protekle četiri decenije širom Balkana i nadam se većim delima Božijim koja će se manifestovati u godinama koje dolaze. Naravno, video sam

mnoge borbe na njihovom putu – svi mi imamo poteškoće koje trebamo prevazići. Ipak, mnogi su u iskušenju da pogledaju unazad u Egipat ili su poželeti da kampuju u pustinji. Ipak, znamo da je ispred nas mnogo toga što trebamo iskusiti, još više teritorije za osvajanje, još više polja koja trebamo žeti.

Kako završavam svojih 40 godina, želim – kao što sam siguran da i vi želite – da sledim korake Isusa Navina i Haleva dalje u nove „obećane zemlje“. Ohrabrite se Halevovim rečima koje je izgovorio Isusu Navinu:

„Sada mi je osamdeset pet godina, ali sam i danas snažan kao onoga dana kada me je Mojsije poslao; snaga mi je ista sada kao što je bila nekada, tako da mogu ratovati i obavljati poslove. A sada mi daj ovo gorje...” – Isus Navin 14:11-12a

Koje gorje ili koju planinu vi tražite za 2023. godinu?

Robert Haris Jurjević, Sarajevo

ISTRAŽIMO NADU ZA DANAS

„Težiti ispunjenju Božjeg poziva da živimo na njegov način zna i da uplaši. Nikada nismo sigurni kako će ljudi da reaguju na tu našu iskrenost, na naše pravo ja. Šta ako ih razočaramo? Ali Bog nas isuviše voli da bi nas prepustio dugotrajnijem glumatanju.“

Geritomas, Stvarna vera

Za vreme studiranja sam imala predivne profesore. Njihovi časovi, njihova predavanja su imala na mene silan uticaj. Zato sam se i posvetila službi žena na svetskom nivou. Jedan od onih koji su tako silno delovali na moja opredeljenja

jeste i pisac Geritomas. Pisao je mnogo o pravoj, autentičnoj veri. To mi je menjalo život i shvatanje predanosti veri u sve ono što Božja reč govori o meni.

Shvatila sam koliko često duhovni radnici stavljaju maske u pokušaju da žive savršeno i uvek duhovno. Ali nije uvek tako. Nekada je previše starog i lošeg u nama, umesto da se usredsredimo na ono lepo i novo što Bog neguje u nama. I sama sam to osetila. Kao da glumimo, kao da igramo neku igru, nadajući se da niko neće otkriti ko smo zaista.

Dobro se sećam prvih meseci nakon obraćenja, kada sam posećivala crkvu. Bila sam već odrasla, poslovna žena, ali bez ikakvog poznavanja Svetog pisma i svesti o životu predano sti Gospodu. Život mi je bio u neredu i pun stvari koje baš i nisu bile „hrišćanske“. Tada su me - znajući da vodim sopstveni posao, te da sam stoga valjda i praktična hrišćanka - postavili da vodim žensku biblijsku grupu. Verujte, pre svakog sastanka sam se molila samo za jedno: da mi neko ne postavi pitanje. Naime, osećala sam strahovit pritisak da živim pobožno i čisto, a svaki put bih se u grupi prosto zamrznula.

Nakon nekog vremena sam odustala od grupe i otvoreno priznala sestri koja je vodila tu žensku grupu u crkvi da nisam spremna za to. Godinama kasnije nisam ni bila deo ovakvih okupljanja jer sam se stidela početnog neuspeha. Utoliko sam začuđenija što mi je Bog dao priliku i čast da služim u ovoj službi na svetskom nivou. Istinski verujem da je to jedino po božanskoj milosti.

A kako je sa vama? Živate li iskreno i stvarno svoju veru pred drugima? Postoji li nešto za šta se nadate da niko, nikada

i nigde neće saznati o vama? Ko su osobe u vašem životu pred kojima možete da budete svoje, baš onako, sasvim iskrene?

Bog vas vidi, poznaje vas, sve stan je gde nosite masku neiskrenosti. S njim uvek možete da budete onakve kakve ste. Ako ste možda s nekom maskom dok služite u crkvi ili negde drugde, molite se da vam Gospod pokaže kako da se rešite te glume i živite autentično pred njim. Da, to će verovatno zahtevati promene, prilagođavanja načina na koji se predstavljate drugima.

Hajde da još danas otvorimo srca Bogu i suočimo se s područjima neiskrenosti. Molimo se da nam Bog pošalje na životni put osobe sa kojima možemo da podelimo prave sebe. Možda ćemo baš od njih morati da tražimo oprost, jer smo bile neiskrene u odnosu sa njima? Nije važno o kakvom se odnosu radi – o braku, prijateljstvu, kolegama, šefovima... – neka to bude prava životna promena, kako bi svi oni videli ko ste zapravo, istinski. Tek tada možete da živite u Gospodnjoj slobodi, iskreno rastete u njemu, pred Njim i pred drugima.

dr Pegi Banks

Žene nade, priložila Biljana Dolić

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

S R B I J A

www.derekprince.rs

NOVA
IZDANJA

Podržati udruženje i misiju Derek Prince Srbija možete
kupovinom knjige iz našeg izdavaštva
ili donacijom na račun:
325 -9500700044980-85

ZA VIŠE INFORMACIJA, MOLIMO KONTAKTIRAJTE NAS NA:

+381 64 405 47 44

info@derekprince.rs, miki.cobrda79@gmail.com

FB: Derek Prince misija - Srbija

SYLOAM
IZDAVAŠTVO
WWW.SYLOAM.EU

Novogodišnja akcija

Syloam izdavaštvo je za svoje verne čitaoce pripremio sjajne novogodišnje akcije.

Za više informacija posetite FB: Syloam ili www.syloam.eu

Blagoslovene novogodisnje
i Božijene praznike
želi Vam
mišija Syloam